

УГОСТИТЕЉСКИ ЗБОРНИК 1935.

**(ХОТЕЛИ, РЕСТОРАНИ, СВРАТИШТА ИЛИ КОНАЧИШТА, ГОСТИОНИЦЕ, КАФАНЕ, ПАНСИОНИ, БИФЕИ, НАРОДНЕ КУХИЊЕ,
КРЧМЕ)**

Садржај

1. Уредба о подизању и уређењу угоститељских радња
2. Уредба о доказу спреме за обављање угоститељских радња
3. Правилник за извршење прописа Т. Бр. 62 таксене тарифе Закона о таксама
4. Закон о царинским повластицама за хотелску индустрију
5. Правилник за извршење Закона о царинским повластицама за хотелску индустрију
6. Закон о пореским и таксеним повластицама за хотелску индустрију
7. Правилник за извршење Закона о пореским и таксеним повластицама за хотелску индустрију
8. Списак климатских и туристичких места
9. Списак купалишта (бања)
10. Наредба Управника града Београда о отварању и затварању угоститељских радња, варијетеа и барова

4332

237 Св. ЗБИРКА ЗАКОНА Св. 237
прогумачених судском и административном праксом
Издаје Др. Тодор Николић

SAVEZNA ZVEZDA
CENTRAL INFORMATION
DOCUMENTATION RELATIVITY
Inv. br. 5388
SIGN.

УГОСТИТЕЉСКИ ЗБОРНИК

= ХОТЕЛИ, — РЕСТОРАНИ, — СВРАТИШТА ИЛИ КО-
НАЧИШТА, — ГОСТИОНИЦЕ, — КАФАНЕ, — ПАНСИОНИ,
— БИФЕИ, — НАРОДНЕ КУХИЊЕ, — КРЧМЕ =

55045

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКО И КЊИЖАРСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ГЕЦА КОН А. Д
12 КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 12
1935

САДРЖАЈ

	Страна
1 ^о Уредба о подизању и уређењу г- јоститељских радња — — — —	5
2 ^о Уредба о доказу сјреме за обав- љање ујоститељских радња — —	27
3 ^е Правилник за извршење пројиса Т. Бр. 62 таксене тарифе Закона о так- сама — — — — —	40
4 ^о Закон о царинским повластица- ма за хотелску индустрију — —	63
5 ^о Правилник за извршење Закона о царинским повластицама за хотелску ин- дустрију — — — — —	67
6 ^о Закон о пореским и таксеним по- властицама за хотелску индустрију —	84
7 ^о Правилник за извршење Закона о пореским и таксеним повластицама за хотелску индустрију — — — —	88
8 ^о Сјисак климатских и туристич- ких места — — — — —	104

9 ^o Сѝисак куѝалишта (баѝа) — —	123
10 ^o Наредба Уѝравника ѝрада Беоѝрада о отвараѝу и затвараѝу уѝости теѝских радѝа, вариѝетеа и барова. —	127

УРЕДБА

II Бр. 34690 — Т од 6 октобра, 1934 год.,

о подизаѝу и уреѝеѝу угоститеѝских радѝа

На основу § 77 ст. 1 Закона о радѝама а у споразуму са министром унутрашњих послова, министром граѝевина и министром социјалне политике и народног здравѝа, прописује се Уредба о подизаѝу и уреѝеѝу угоститеѝских радѝа

I Уводне одредбе

Чл. 1 — Дозвола за обавѝање угоститеѝских радѝа (§ 60 ст. 1 т. 24 Зак. о рад.) може се издати само ако локали, просторије и намештај тих радѝа одговарају одредбама ове Уредбе.

Чл. 2 — Зграде у којима се обавѝају угоститеѝске радѝе и ѝихове фасаде морају удовоѝавати граѝевинским прописима.

II Уреѝеѝе угоститеѝских радѝа

Хотели

Чл. 3 — Хотели морају по размештају соба, пословних просторија и унутрашњег уреѝаја бити тако граѝени и удешени да дају

удобност гостима. Хотели морају имати и одговарајући хотелски инвентар. Хотели са преко 25 соба морају да имају нарочито још ова одељења: хол, уобичајене просторије за пријем публике и салон за писање и читање.

У великим хотелима поред соба за повремено издавање, треба да има неколико апартмана који ће се састојати најмање из собе за спавање, салона и купатила уз апартман.

Зграде хотела морају имати нарочиту просторију за портира, а ако имају три или више спратова, осим приземља и мансарде, морају имати и особну дизалицу (лифт).

Чл. 4 — Хотели морају имати ходнике и степенице од најмање 1.20 м. ширине. Висина појединог степена не сме бити већа од 18 см., а ширина газшта мања од 25 см.

Чл. 5 — Хотелске собе морају бити минималног пространства од 8 м² ако имају један кревет, а 12 м², ако имају 2 кревета или дупли кревет. Зидови између соба морају бити саграђени тако да очувају потпуну тишину.

Хотелске собе морају бити светле, имати најмање један прозор или балконска врата на улицу, башту или двориште. Прозори не могу гледати у ходнике или друге унутрашње просторије у згради, а такође и у двориште које не би било довољно пространо и светло или које не би одговарало хигијенским условима.

Прозори морају имати одговарајуће засторе који не пропуштају светлост или било коју врсту жалузија.

Чл. 6 — Собе морају бити потпуно сухе, патосане паркетом или масом која омогућава потпуно одржавање чистоће а према ходнику морају имати врата која се добро затварају и закључавају.

У ходницима којима пролазе гости, морају бити прострти сагови ради очувања тишине.

Чл. 7 — У свима хотелским собама мора бити уведена текућа топла и хладна вода, централно ложење, електрично осветљење, у местима у којима постоји електрична централа, са паљењем и гашењем и из кревета и уређај сигнализације светлосног система које мора да буде тако постављено, да се и из кревета може позвати послуга. У местима, у којима нема водовода, хотел мора имати у згради резервоар за воду.

У хотелима који раде само у летњој сезони, није потребна инсталација за грејање.

Чл. 8 — Свака хотелска соба која се издаје гостима мора имати једнообразни намештај и то као минималан број: кревет са мадрацом, ноћни ормарић са прибором, мали саг (ћилим) код кревета, сто, две столице, столић за кофере, умиваоник са потребним прибором, огледало над умиваоником и ормар за одело и рубље.

Код соба одређених за више особа, има се намештај, сразмерно броју особа повећавати.

Чл. 9 — На сваких петнаест хотелских соба има се уредити најмање једно купатило. Зидови купатила морају бити обложени керамичким плочицама или обојени масном бојом, а под не сме бити од дрвета. Пред кадом мора бити постављен подножник од дрвета или плута.

У свима хотелима морају се поставити клозети енглеског типа, и то на сваких петнаест соба по два клозета (за мушке и женске), снабдевена са хигијенским папиром, али се у сваком спрату зграде морају налазити два енглеска клозета, ако на спрату има мање од 15 соба. Клозети морају имати прозор и довољно вентилације. Осим тога морају бити обложени керамичким плочицама или премазани масном бојом. Под не сме бити од дрвета.

Чл. 10 — У собама, ходницима, клозетима и осталим просторијама хотела којима пролазе или се задржавају гости морају се поставити хигијенске пљувачнице у довољном броју.

Чл. 11 — Ако постоји државна телефонска централа у месту у коме се хотел налази или у ближој околини, хотели морају имати још и телефонску станицу са градском и међуградском везом. У случајевима где нема државне телефонске централе у месту или оближњој околини, има се увести телефонска станица чим се буде државна телефонска централа отворила у том месту или ближој околини.

Ресторани

Чл. 12 — Ресторани морају имати трпезарију, са уређајем и квалитетом инвентара који одговарају свима савременим потребама удобности и хигијене, кухињу, пивницу и остале потребне просторије.

Просторије у ресторанима морају имати одговарајуће пространство, бити светле и снабдевене вентилацијом која одговара величини локала, модерним осветљењем и огревом.

Простор за точење пића мора бити одвојен од гостинских просторија. Кухиња мора исто тако бити одвојена посебном одајом од просторија за госте.

Ресторани са више од 25 столова морају имати осим кухиње још засебне просторије за прање судова, засебне за оставу чистог посуђа и оставу намирница.

У местима где нема водовода, дужни су имаоци ресторана да уведу властити водовод помоћу властитог резервоара, са довољном количином здраве питке воде. Вода се мора увести у просторије за точење пића, кухињу, клозет и писоар.

Електричне инсталације морају се увести у местима у којима постоји електрична централа.

Чл. 13 — Ресторани морају бити снабдевени хладњацима (фрижидерима) а капацитет тих инсталација одговараће величином капацитету кухиње односно величини радње.

Кухињско посуђе мора бити из материјала који неће бити опасан ни по јело ни по здравље.

Кухиње, оставе и остале просторије ресторана морају бити добро проветраване и добивати светлост непосредно споља. Даље те просторије морају бити заштићене од упада муха, нарочито тамо где су топли крајеви. Прозори кухиње и оставе морају бити заштићени металним мрежама увек чистим и читавим. Под у тим просторијама не сме бити од дрвета већ из непромочивог материјала који се да темељито прати. Штедњаци морају бити грађени тако да спречавају ширење јаке топлоте.

Чл. 14 — Сваки ресторан мора имати тоалету која се састоји од две потпуно одељене просторије за мушке и женске. Свако одељење мора имати хигијенски умиваоник са огледалом и ручником и засебан енглески клозет. Тоалета за мушке мора имати и писоар. Патос око писоара и клозетних шоља не сме да буде од дрвета, а зидови морају бити обложени керамичким плочицама или премазани масном бојом. Клозети морају имати прозоре и вентилацију споља.

Чл. 15 — Ресторани са преко 25 столова морају имати телефонску станицу са градском и међуградском мрежом, ако у месту или ближој околини постоји државна телефонска централа. Ако исте нема, онда се има инсталирати телефон, чим буде телефонска централа у месту или ближој околини уведена.

Чл. 16 — Сви они ресторани који су везани за хотел, морају одговарати величином просторија и уређајем хотелу.

Свратишта или коначишта

Чл. 17 — Свратишта или коначишта морају имати собе довољно простране и видне, потпуно суве и са вратима која се добро затварају и закључавају.

У свратишта мора бити уведено електрично осветљење где за то постоји могућност, а прозори морају дати светлост и ваздух непосредно споља.

Исто тако морају свратишта имати у собама потребан намештај и најпотребнији хигијенски конфор.

Ако у месту има водовод, свратиште је дужно, да уведе у кућу текућу воду.

Чл. 18 — У собама свратишта или коначишта могу бити највише три кревета, али само ако то простор допушта. Кревети морају бити опремљени са мадрацом. Уз кревет мора да буде ноћни ормар, мали саг (ћилим) код кревета. У соби се има наместити сто, столица, и онолико ормара за одело и рубље колико кревета има у соби, комплетни прибор за умивање у који спада бокал са најмање четири литра воде и кофа за прљаву воду од најмање 12 литара запремине по особи, ако нема текуће воде. У собама за становање мора бити и звонце за послугу.

Свака соба мора имати врата на ходник који је довољно светао. Прозори морају имати одговарајуће засторе који не пропуштају светлост или било коју врсту жалузија.

Зидови између соба морају се саградити тако да довољно заштићују госте од сваког жагора у суседној соби, а у свима просторијама мора бити постављен довољан број пљувачница.

Степенице до соба не смеју бити стрме и морају се опремити потребном оградом.

У колико нема централног грејања, свратиште мора имати хигијенске пећи.

Чл. 19 — Ако у месту где се налази свратиште има водовод, онда свратиште мора имати енглески клозет који мора бити обложен керамичким плочицама или премазан мањом бојом тако да се може прати.

У оним местима где нема канализације, мораће бити проведени онакви клозети који односно сакупљања и одвајања ђубрета гарантују да ће угоститељска радња бити заштићена од задаха и свих осталих непријатности а вентилација мора бити проведена изнад крова.

Ако не постоје аутоматске направе за испирање водом, мора се у клозету поставити прикладна посуда са довољном количином воде за испирање.

Гостионице

Чл. 20 — Гостионице морају имати просторију за сервирање јела и пића гостима, просторију за точење пића (пивницу), кухињу

и остале нузпросторије. Све ове просторије морају бити хигијенски уређене, простране, сухе, зрачне, са светлошћу која непосредно долази споља и довољно вентилиране. У колико је могуће морају се у свим просторијама гостионице наместити електрично осветлење, и поставити хигијенске пећи.

Под мора да буде такав да се може лако и темељито чистити. Обичан под од неспојених дасака, неће се дозволити. Зидови морају бити чисто премазани или окречени.

У просторијама мора да буде потребан број чивилука (вешалица).

Чл. 21 — Намештај просторије у којој се сервира јело и пиће мора да буде једнообразан.

Столови морају бити од тврдог дрвета, без пукотина или покривени каменом или сличном тврдом материјом. У точионици мора се поставити посебна направа за чување чистог посуђа а уз то имати код тезге која ће бити покривена цинканом плочом, текућу воду у местима где има водовод као и прибор за прање посуђа који мора бити тако намештен да омогућава брзи оток прљаве воде. Ако нема водовода у точионици онда мора увек бити довољно чисте воде на располагање.

Чл. 22 — Кухиња мора бити довољно пространа, светла, зрачна, са довољном вентилацијом, сува и са непосредном светлошћу споља. Просторије кухиње морају бити заштићене од упада муха, нарочито у топлом времену морају прозори бити заштићени метал-

ним мрежама, увек чистим и читавим. Кухињско посуђе мора бити из материјала који неће бити опасан по јело и здравље, а у кухињи или нузпросторији мора се налазити хладњак или у недостатку истог друга потребна спрема за чување јела.

Ако у месту има водовод мора се водовод увести у кухињу.

Под кухиње мора да буде из таквог материјала, да се може темељито очистити. Зидови кухиње морају да буду чисто офарбани или барем окречени.

Чл. 23 — Ако гостионица има право да издаје собе, ове собе морају да буду простране и видне, са прозорима који имају светлост и ваздух споља, потпуно суве, патосане, са вратима која се добро затварају и закључавају.

Собе морају пружати најпотребнију удобност за уконачивање што ће зависити од места и промета.

Чл. 24 — У погледу клозета вреде и за гостионице прописи наведени у чл. 19 ове Уредбе. Писоари се морају премазати катраном ако нису намештене керамичке плочице.

Кафане

Чл. 25 — Кафане морају имати једну већу салу и одвојен простор за игре, ако исте држе, затим хигијенски уређену кухињу са одељењем за прање посуђа.

У погледу уређења самих просторија и кухиње вреде прописи наведени у чл. 12 и 13 ове Уредбе.

Чл. 26 — Све оне кафане које су везане уз хотел, морају одговарати величином просторија и уређајем дотичном хотелу.

Ако постоји државна телефонска централа у месту морају веће кафане имати телефонску станицу са градском и међуградском везом. У случајевима где нема државне телефонске централе у месту или ближој околини има се увести телефонска станица чим се буде државна телефонска централа отворила у месту или ближој околини.

Чл. 27 — У погледу уређаја клозета важе за кафане одредбе чл. 14 ове Уредбе.

Чл. 28 — Одредбе прописане у чл. 25, чл. 26 и чл. 27 ове Уредбе примењиваће се на барове и њима сличне радње.

Пансиони

Чл. 29. — Пансиони имају по свом уређају одговарати условима хотела и имати трпезарију. Прописи чл. 3 до 11 ове Уредбе примењиваће се и на пансионе.

Бифеи, народне кухиње и крчме

Чл. 30 — Бифеи могу имати ограничен број просторија и само једну за служење гостију у којој је и тезга, а која не сме бити

већа од 50 кв. метара. Бифеи морају имати одговарајући бољи уређај.

Бифеи могу држати столове и столице само у сразмери према величини радње али не и испред радње. Осим тезге морају бифеи имати рафове за држање пића и спрему за хигијенско држање јела.

Бифеи који се воде уз деликатесну трговину, морају имати одвојене просторије.

Истим условима морају одговарати и аутоматски бифеи, но за њих не важи одредба гледе квадратуре простора.

Чл. 31 — У погледу саме просторије, осветлења, водовода и клозета примењиваће се и за бифеје одредбе чл. 20—24 ове Уредбе.

Народне кухиње

Чл. 32 — Просторије народних кухиња морају одговарати основним захтевима хигијене и морају бити довољно простране и светле. Уређај је једноставан и мањег обима.

У погледу уређења просторија и инвентара примењиваће се аналогно оне одредбе ове Уредбе које се односе на гостионице, а које су од потребе за одржавање хигијене.

Крчме

Чл. 33 — Крчме морају имати просторије довољно велике и видне како би одговарале одржавању хигијене. За уређење ових радња најједноставнијег типа примењиваће се аналогно одредбе чл. 20 до чл. 28 ове Уредбе.

III Одржавање чистоће и реда

Чл. 34 — Све просторије угоститељских радња морају се држати и водити у највећем реду, чистоћи и строго хигијенски. Све просторије угоститељских радња као и клозети и писоари морају се дневно чистити и одржавати у употребљивом стању. Поред свакодневног редовног чишћења треба у свим угоститељским радњама у току године провести најмање једном темељито опште чишћење.

У случају да се у појединим просторијама констатује присутност разних инсеката, ималац радње мора да у тој просторији одмах проведе дезинсекцију. Без оваквог поступка забрањено је давање таквих просторија гостима на употребу.

Исто тако морају се темељито чистити разни сагови и застори као и сав намештај превучен тканинама.

Клозети који немају текуће воде морају се повремено и по потреби дезинфицирати.

Чл. 35 — У собама које се издају морају кревети бити потпуно чисти. Постељина, рубље и слично мора се код сваког доласка новог госта изменити чистим рубљем. Ако исти гост остане дуже од 8 дана, онда се постељина мора мењати барем једанпут недељно. Прање рубља мора се најсавесније обављати и по могућности стерилизовати.

Чл. 36 — У свим угоститељским радњама у којима се даје храна мора сва јелаћа опрема за сто, која служи за послуживање го-

стију бити чиста и у исправном стању. Једанпут употребљена столна опрема не може се дати на употребу другом госту. Убруси (сервиете) сталних гостију морају се држати у посебним направама.

Јела и пића морају се држати строго хигијенски. Јела која су изложена, морају бити покривена стаклом или којим другим прикладним средством.

Чл. 37 — Сваки амалац угоститељске радње дужан је о свом трошку да набави и одржава оне направе, које су потребне да се обезбеди живот и здравље упусленог помоћног особља, саобразно важећим прописима Закона о заштити радника.

IV Ценовници

Чл. 38 — За бање климатска и туристичка места прописале надлежне власти на основу § 150 Закона о радњама максималне ценовнике у почетку сезоне. Ценовници се не смеју повишавати сем у случају економских промена. Ценовници морају бити изложени у свакој соби на вратима.

У ценовницима за издавање соба, треба поред максималне цене за употребу собе назначити цену за употребу купатила, ложења, као и проценат за послугу. Исто тако имају се у ценовнику означити све евентуалне погодности с обзиром на трајање боравка гостију као и услови о отказу собе.

Чл. 39 — Општа управна власт I степена дужна је да утврђене ценовнике достави најдаље до 15 марта сваке године Министарству трговине и индустрије.

V Књига за жалбе

Чл. 40 — У хотелима и пансионима мора бити гостима на располагање књига за жалбе. Број листова пагиниране књиге потврђује општа управна власт I степена.

У ценовницима има се на видљивом месту назначити, да се гости могу жалити на неуредности у пословању код сопственика радње односно код пословође и да је гостима на расположењу књига за жалбе.

VI Назив угоститељских радња

Чл. 41 — Сви називи радња који су постојали на дан ступања Закона о радњама на снагу, остају непромењени, уколико бан не одреди у смислу § 448 Закона о радњама рок за саображење угоститељских радња одредбама § 76 Закона о радњама.

У бањама, климатским и туристичким местима, бан ће што пре извршити саображење назива постојећих радња према одредбама § 76 Закона о радњама.

У случају премештаја угоститељске радње из једног локала у други, има се у сваком случају назив саобразити одредбама § 76 Закона о радњама.

Чл. 42 — Међународно уобичајене називе за велике хотеле као на пр. „Експланаде“, „Гранд“ и т. д. моћи ће у смислу § 76, став 9 Закона о радњама, да употребе хотели са најмање 60 соба и потпуним комфором.

Чл. 43 — Натписи угоститељских радња поменутих у § 76 ставу 1 тачки 1, 2 и 5 Закона о радњама т. ј. хотели, ресторани и кафане, могу садржавати само назив дотичне врсте радње без ознаке имаоца радње.

VII Посебне одредбе

Чл. 44 — Ако угоститељске радње имају башту, парк, двориште и сл., мора се исти одржавати у реду и чистоћи тако да одговарају основним захтевима хигијене.

Чл. 45 — Код угоститељских радња, нарочито пак у хотелима, свратиштима или коначиштима и пансионима, који се налазе у бањама, климатским и туристичким местима, ако држе стаје и живинарнике или ако имају уопште неки простор у коме се држе домаће животиње, морају бити предвиђени прозори или отвори за засебно струјање ваздуха и за светлост. Подови морају бити из материјала који се да прати, а са потребним одводним каналом. Величина просторија мора пак одговарати количини животиња а ђубре мора бити сваког дана отстрањено. За сакупљање ђуб-

рета мора се имати посебно ђубриште, ограничено непропустљивим зидом и дном. Исти прописи важе аналогно и за остале угоститељске радње. У случају потребе надзорна власт ће поступати по одредбама чл. 56 ове Уредбе.

Чл. 46 — Ако се угоститељска радња са преноћиштем налази у маларичном крају, а није упутио да се иста затвори, пошто се указује потреба за њом, мора се онда иста снабдети ефикасним антimalаричним мерама (механичком заштитом на вратима и прозорима, употребом мрежа (комарника) и средствима за уништавање комараца у просторијама).

У случају пропуста ових мера надзорна власт ће поступати према одредбама чл. 56 ове Уредбе.

VIII Вршење надзора над радњама

Чл. 47 — Надзор над угоститељским радњама врше месне полицијске власти, а где ових нема опште управне власти I степена. Надзорна власт има се старати да се угоститељске радње у своме раду тачно придржавају одредаба ове Уредбе и да њихов уређај и њихово одржавање одговара одредбама ове Уредбе.

Власт опште управе дужна је да у смислу става 1 § 127 Закона о радњама врши повремен преглед просторија угоститељских радња. Приликом прегледа мора се водити строго рачуна да се тиме ниуколико не ремети и не смета мир гостију. Овај преглед не може да падне на трошак странке.

Чл. 48 — На основу извршеног прегледа власт ће наредити, да се у смислу прописа § 127 став 4 Закона о радњама опажени недостаци код дотичне угоститељске радње уклоне у одређеном року.

Ако ималац угоститељске радње не може да уклони опажене крупне недостатке у одређеном року, или ако се код три узастопна прегледа утврде исти недостаци, може му надлежна општа управна власт I степена забранити даље обављање угоститељске радње.

Чл. 49 — У бањама, климатским и туристичким местима морају се сви локали и просторије угоститељских радња на почетку сезоне сваке године комисијски прегледати по званичној дужности. Комисију одређује надзорна власт.

IX Казнене одредбе

Чл. 50 — Иступи против ове Уредбе, уколико овом Уредбом или Законом о радњама нису означене строжије казне, казниће се на основу § 397 Закона о радњама новчаним глобама до 1500 динара.

Чл. 51 — Имаоци угоститељских радња који би противно одредбама ове Уредбе отпочели радом у просторијама које нису одобрене од надлежних власти у смислу ове Уредбе или би наставили радом у просторијама

које нису адаптиране према одлуци надлежне власти (чл. 45), казниће се на основу § 403 по § 399 Закона о радњама новчаном казном од 200—10.000 динара.

Истом казном казниће се и имаоци угоститељских радња који се огреше о прописе чл. 34 до 37 ове Уредбе на основу § 403.

Чл. 52 — Имаоци угоститељских радња који буду у току једне године три пута кажњени ради иступа противу ове Уредбе имају се у случају новог иступа казнити највећом предвиђеном новчаном казном.

Чл. 53 — Имаоцима угоститељских радња који су за последњих пет година три пута кажњавани може се, на основу § 400 став 1 Закона о радњама, казненом пресудом одузети право на обављање радње.

Чл. 54 — Све новчане казне изречене по овој Уредби, у смислу § 406 Закона о радњама, иду у корист фонда за помагање стручних школа.

Чл. 55 — Казнено поступање због иступа противу ове Уредбе пада у надлежност општих управних власти I степена а за поступак примењиваће се општи прописи о кажњавању иступа.

X Прелазне и закључне одредбе

Чл. 56 — Одредбе ове Уредбе о уређењу просторија неће се примењивати на постојеће угоститељске радње, али уколико сама надзорна власт нађе да су потребне адаптације, преправке или поправке појединих просторија у циљу одржавања хигијене у угоститељској радњи може имаоцу радње наредити да такве адаптације, преправке или оправке изврши у року који ће му назначити у одлуци. Ако се такве адаптације, преправке или поправке у одређеном року не изврше, надзорна власт ће поступити према одредбама чл. 48 и чл. 51 ове Уредбе.

Чл. 57 — Одредбе ове Уредбе важе и за случај кад се постојеће радње преправе или преуреде, али у овом се случају може тражити, да се изврше само најпотребнија грађевинска преуређења.

Овакве адаптације, преправке или оправке просторија могу се извршити без нове дозволе надлежне власти по одредбама Закона о радњама, али се код тога има придржавати прописа Грађевинског закона.

Чл. 58 — Ако су надлежне опште управне власти до ступања на снагу ове Уредбе на основу Закона о радњама издале дозволу за бифе, који с обзиром на просторије и уређај сада не одговара обележју бифеа по овој Уредби, већ обележју гостионице или кафане, заин-

тересовани ће се изјаснити да ли ће задржати бифе или да ли ће водити гостионицу или кафану. Ако се изјасни за гостионицу или кафану има своју радњу саобразити обележју ових радња према овој Уредби. У противном случају ће своју радњу наставити као бифе и саобразити је одредбама ове Уредбе.

Надлежна општа управна власт ће у таквим случајевима по званичној дужности исправити дозволу и у њој означити радњу која ће се даље водити. Дозвола за обављање радње не може се одузети, али надзорна власт може поступити по чл. 56 ове Уредбе.

Чл. 59 — Радње које се у смислу § 76 став 8 Закона о радњама привремено обављају као и точионице сопственог производа морају имати најпотребнији уређај. За њих се сходно могу примењивати одредбе ове Уредбе.

На точионице сопственог производа у смислу § 437 Закона о радњама примењиваће се сходно одредбе чл. 33 ове Уредбе.

Чл. 60 — За подизање зграда угоститељских радња поред јавних путева, важиће одредбе чл. 2 Уредбе о заштити јавних путева од 17 јуна 1929 године („Службене новине“ Број 139—LVII).

Чл. 61 — Од дана ступања на снагу ове Уредбе престају важити прописи свих наредаба, правилника и уредаба које су јој противне.

Банске управе које су по питањима која регулише ова Уредба до ступања на снагу ове Уредбе издале посебне прописе имају издате прописе одмах саобразити одредбама ове Уредбе.

Чл. 62 — Ова Уредба ступа на снагу на дан обнародовања у Службеним новинама.

УРЕДБА

II Бр. 34689 — Т од 6 октобра, 1934 год.,

о доказу спреме за обављање угоститељских радња

На основи овлашћења § 62 и § 78 став 4 Закона о радњама а у споразуму са министром унутрашњих послова и министром социјалне политике и народног здравља прописује се Уредба о доказу спреме за обављање угоститељских радња

I Опште одредбе

Чл. 1 — За обављање угоститељских радња: хотела, ресторана, свратишта или коначишта, гостионица, кафана и пансиона, потребан је доказ нарочите стручне спреме, а за обављање угоститељских радња: бифеа, народних кухиња и крчми (механа) доказ посебне спреме према одредбама ове Уредбе.

Чл. 2 — ⁽¹⁾ Ако се бифеи, народне кухиње и крчме обављају у ситном обиму, за њих се неће тражити доказ посебне спреме.

(²) Као радње ситних обима сматраће се бифеи у којима нема ни столова ни столица и у којима се гости стојећи послуже, народне кухиње и крчме ако имају само једну гостинску собу и ако ималац радње сам или са члановима своје породице без другог упосленог помоћног особља обавља послове око непосредног услуживања гостију.

Чл. 3 — Када неко лице у исто време обавља више врста угоститељских радња, спрема за сваку од ових радња доказиваће се према одредбама ове Уредбе.

Чл. 4 — (¹) Лице које не може да пружи лично доказе спреме, може обављати угоститељске радње само путем пословође који пружи доказе спреме у смислу ове Уредбе.

(²) Ако неку угоститељску радњу обављају јавна трговачка и командитна друштва довољно је да спрему, према одредбама ове Уредбе, докаже само један од јавних ортака који је у смислу склопљеног ортачког уговора односно трговачког закона овлашћен да заступа и води друштво и управља радњом. Ако спрему не докаже ни један од јавних ортака, радња се може обављати само путем пословође.

(³) Ако неку угоститељску радњу обавља правно лице (§ 9 Закона о радњама), именовани пословођа мора поднети доказ о спреми, који се по прописима ове Уредбе тражи за обављање односне угоститељске радње.

Чл. 5 — (¹) Удовица може после смрти мужа који је обављао угоститељску радњу наставити обављање угоститељске радње без доказа спреме и није дужна постављати пословођу уколико испуњава услове § 61 став 1 и 2 Закона о радњама.

(²) Малолетна деца (унуци) која имају право наследства иза смрти сопственика угоститељске радње могу наставити обављање угоститељске радње само по пословођи који пружи доказ спреме у смислу ове Уредбе.

(³) Исто тако може без доказа спреме наставити угоститељску радњу и жена кривично осуђеног мужа, који је обављао угоститељску радњу ако не постоје запреке из § 61 став 1 и 2 Закона о радњама.

Чл. 6 — Практичан рад (учење и упослење) помоћног особља у угоститељским радњама доказиваће се уверењем о трајању учења (§ 280 Закона о радњама), пословном књижицом (§ 307 Закона о радњама) односно сведоџбом о трајању и врсти упослења у угоститељској радњи (§ 249 Закона о радњама).

II Стручна спрема за поједине угоститељске радње

Хотели

Чл. 7 — (¹) Код хотелских радња служиће као доказ потпуне спреме сведочанство о успешно свршена најмање четири разреда средње или њој равне стручне или грађанске

школе и упослење од најмање четири године као помоћник у управи хотела или пансиона (технички чиновник, књиговођа, дописник, благајник, издавач соба и сл.).

(²) Као потпуни доказ спреме за обављање хотелске радње служиће и доказ о самосталном обављању свратишта или пансиона за време од најмање три године. Самостално обављање ресторатерске или кафанске радње признаће се само уз услов да молилац пружи доказ да је овакву радњу обављао за време од најмање две године и да је био упослен најмање једну годину у управи хотела. Самостално обављање гостиничарске радње признаће се само уз доказ да је овакву радњу обављао најмање три године, да је успешно завршио два разреда средње, грађанске или њој равне стручне школе и да је био упослен најмање једну годину у управи хотела.

Ресторани

Чл. 8 — (¹) Код ресторанских радња служиће као потпуни доказ спреме:

а) сведочанство о успешно свршена најмање четири разреда средње или њој равне стручне или грађанске школе; и упослење од најмање три године као помоћник у управи ресторана, књиговођа, дописник, благајник и сл.;

б) упослење на раду око непосредног услужења гостију у ресторану кроз најмање четири године уз доказ о успешна свршена два разреда средње школе или њој равне стручне или грађанске школе;

в) упослење у ресторану или пансиону као шеф кухиње три године и упослење кроз две године као помоћник у управи ресторана или пансиона.

(²) Као потпуни доказ спреме за обављање ресторанске радње служиће и доказ о самосталном обављању хотелске, пансионске или кафанске радње. Самостално обављање гостиничарске радње признаће се само уз услов да молилац пружи доказ: да је гостиничарску радњу обављао најмање четири године и да је успешно свршио два разреда средње, грађанске или њој равне стручне школе. Исто тако сматраће се као потпун доказ за самостално обављање ресторанске радње и упослење од најмање три године као помоћник у управи пансиона или кафане уз остале услове тачке а) става (1) овог члана.

Свратишта или коначишта

Чл. 9 — (¹) За самостално обављање радње свратишта или коначишта служиће као доказ потпуне спреме: упослење од најмање три године у управи свратишта као помоћник (технички чиновник, књиговођа, дописник, благајник и сл.) и сведочанство о успешно свршена најмање два разреда средње или њој равне стручне или грађанске школе.

(²) Као потпуни доказ за обављање радње свратишта или коначишта служиће и доказ о самосталном обављању хотела или пансиона. Самостално обављање ресторанске или кафанске радње признаваће се уз услов да

молилац пружи доказе да је био уписан још и као помоћник у управи хотела, свратишта или пансиона најмање једну годину. Исто тако сматраће се као доказ за самостално обављање свратишта или коначишта самостално обављање гостионичарске радње кроз време од најмање три године.

Гостионице

Чл. 10 — ⁽¹⁾ За самостално обављање гостионичарске радње служиће као доказ потпуне спреме: уписане у ресторану, кафани, пансиону или гостионици на услуживању гостију кроз најмање четири године уз доказ о успешно свршена четири разреда основне школе.

⁽²⁾ Као потпуни доказ спреме за обављање гостионичарске радње служиће и доказ о самосталном обављању хотела, ресторана, свратишта, кафана или пансиона. Као доказ спреме за обављање гостионичарске радње сматраће се и доказ да је неко лице самостално обављало најмање три године радњу бифеа или крчме.

Кафане

Чл. 11 — ⁽¹⁾ За самостално обављање кафанске радње служиће као доказ потпуне спреме:

а) сведочанство о успешно свршена најмање четири разреда средње или њој равне стручне или грађанске школе и уписане од

најмање три године као помоћник у управи кафане (књиговођа, дописник, благајник и сл.);

б) уписане на раду око непосредног услуживања гостију кроз најмање четири године уз доказ о успешно свршена два разреда средње школе или њој равне стручне или грађанске школе;

в) уписане у ресторану, пансиону или кафани као шеф кухиње или као квалификовани посластичар кроз четири године.

⁽²⁾ Као потпуни доказ стручне спреме за обављање кафанске радње служиће и доказ о самосталном обављању хотелске, ресторанске или пансионске радње. Самостално обављање гостионичарске радње признаће се само уз услов да молилац пружи доказ да је самостално обављао угоститељску радњу за време од најмање три године. Исто тако сматраће се као потпуни доказ за самостално обављање кафанске радње и уписане од најмање три године као помоћник у управи ресторана или пансиона уз остале услове тачке а) става 1 овог члана.

Пансиони

Чл. 12 — ⁽¹⁾ За самостално обављање радње пансиона служиће као доказ потпуне спреме сведочанство о успешно свршена најмање два разреда средње или њој равне стручне или грађанске школе и уписане од најмање три године као помоћник у управи пансиона (књиговођа, дописник, благајник и сл.).

⁽²⁾ Као потпуни доказ спреме за обављање пансиона служиће и доказ о самостал-

ном обављању хотела, ресторана или свратишта. Самостално обављање гостиничарске радње признаће се уз доказ да је ова радња обављана најмање три године.

Бифеи, народне кухиње и крчме

Чл. 13 — ⁽¹⁾ За самостално обављање угоститељских радња бифеа, народних кухиња и крчми важиће као доказ спреме и то:

а) за самостално обављање бифеа и крчме практичан рад у бифеу, крчми, гостиници, кафани или ресторану најмање четири године.

б) за самостално обављање народне кухиње служиће као доказ потпуне спреме доказ о раду у народној кухињи, бифеу, крчми, гостиници, пансиону, кафани или ресторану најмање четири године или рад у кухињи ових радња као кухар најмање четири године.

⁽²⁾ Као доказ посебне спреме за обављање угоститељских радња означених у овом члану служиће и доказ о самосталном обављању радња бифеа, народне кухиње и крчме, за које се у смислу чл. 2 и чл. 18 не тражи посебни доказ спреме, уз услов да су те радње самостално обављане најмање три године.

⁽³⁾ Исто тако признаће се као доказ спреме за обављање радња наведених у овом члану и спрема из чл. 7 до 12 ове Уредбе.

Чл. 14 — ⁽¹⁾ Сведочанство о успешно свршеној вишој стручној хотелијерској школи са претходном спремом од најмање четири разреда средње и њој равне стручне школе,

која школа траје барем две године дана скраћује рок упослења предвиђен у чл. 7 ст. 1, чл. 8 ст. 1 тачка а), чл. 9 ст. 1, чл. 11 ст. 1 тачка а) на једну годину дана.

⁽²⁾ Сведочанство о успешно свршеној нижој угоститељској школи, која траје најмање две године са претходном спремом од четири разреда средње, њој равне стручне или грађанске школе скраћује рок практичног рада у радњама наведеним у ставу 1 овог члана на две године.

⁽³⁾ Сведочанство о успешно свршеној нижој угоститељској школи која траје најмање две године, без претходне спреме од четири разреда средње, њој равне стручне или грађанске школе, замењује потпуно стручну спрему означену у чл. 7 ст. 2, чл. 8 ст. 1 т. б) и став 2, чл. 11 ст. 1 т. б).

Чл. 15 — Које ће хотелијерске (угоститељске) школе у земљи и на страни уживати погодности према чл. 14 одлучиваће Министарство трговине и индустрије као и да ли се и које се погодности могу у погледу скраћивања рока практичног рада признати и свршеним курсевима угоститељске струке.

Чл. 16 — ⁽¹⁾ Са успехом свршена средња трговачка школа (трговачка академија) или виша трговачка школа, са успехом свршена средња или њој равна школа и свршени факултет или друга школа која је равна факултетској спреми скраћује код радња чл. 7 ст.

1, чл. 8 ст. 1, чл. 9 ст. 1, чл. 11 ст. 1 и чл. 12 ст. 1 рок практичног рада за две године, а сведочанство о успешно свршеној дворазредној трговачкој школи за једну годину.

(²) Дворазредној трговачкој школи равне су трговачке школе наведене под т. 12, 13, 29, 67 и 81 чл. 2 Уредбе Министарства просвете од 1 даја 1933 године П.Бр. 13767 о рангу стручних школа према средњој школи или факултетима.

Рад у приватним домаћинствима

Чл. 17 — (¹) Као практичан рад у смислу одредбе чл. 8 ст. 1 т. б), чл. 10 ст. 1, чл. 11 ст. 1 т. в) и чл. 13 ове Уредбе сматраће се и рад квалификованог куvara-куварице у већим приватним домаћинствима. Рад куварског помоћника у приватним домаћинствима у којима се рад врши под вођством квалификованог куvara (куварице) сматраће се као рад у смислу чл. 10 ст. 1 и чл. 13 ове Уредбе.

(²) Рад у приватним предузећима доказиваће се уверењем које издаје сопственик домаћинства а које мора садржати: тачне податке о врсти обављаног посла у домаћинству и бити потврђено код надлежне општине.

(³) У случају спора, да ли се неки рад има квалификовати као рад у смислу одредаба овога члана, доносиће одлуку бан. На подручју општине града Београда, такве одлуке доноси Управа града Београда.

Угоститељске радње у селима

Чл. 18 — (¹) За обављање крчме и народне кухиње у општинама које нису вароши, варошице, седишта државних власти и службено призната климатска места и бање (купалишта), без обзира на обим радње није потребна спрема по чл. 13 ове Уредбе, али лица која желе да обављају ове радње морају пружити доказ да су свршила четири разреда основне школе или домаћинску школу.

(²) За обављање осталих угоститељских радња у местима поменутим у ставу 1 овог члана тражиће се једнака спрема као за обављање радња у осталим местима.

(³) Ако лице које је упуслено у крчми или у народној кухињи или које самостално ове радње обавља у местима наведеним у ставу 1 овог члана жели да отвори радњу у осталим местима, такав рад ако је трајао најмање четири године признаће се само као спрема за крчму.

Прелазне и закључне одредбе

Чл. 19 — (¹) Од дана ступања на снагу ове Уредбе цениће се доказ спреме за угоститељске радње и по молбама које нису до дана обнародовања ове Уредбе још решене.

(²) Уколико је по питањима спреме на одлуку надлежне власти поднета жалба, ова жалба решаваће се по прописима на чијој основи је донета ожалбена одлука.

Чл. 20 — ⁽¹⁾ Сва права стечена за обављање угоститељских радња до ступања на снагу ове Уредбе остају у важности и после ступања на снагу ове Уредбе.

⁽²⁾ У случајевима када се не могу поднети редовне исправе о свршеном науку и раду односно практичном упослењу у смислу ове Уредбе, може бан ослободити од подношења наведених исправа, ако се на који други веродостојан начин докаже, да је проведено прописано време у практичном упослењу.

⁽³⁾ Лица која су на основи уредне дозволе већ обављала неку угоститељску радњу, па би обављање исте обуставила или прекинула, нису дужна да подносе доказ спреме у смислу ове Уредбе. Ранија дозвола сматраће се за потпуни доказ спреме за обављање угоститељских радња које су раније обављене.

Чл. 21 — Одредбе ове Уредбе неће важити за точење сопственог производа у смислу § 437 Закона о радњама, за произвођаче који алкохолна пића сопственог производа и са сопственог земљишта продају на начин одређен одредбама треће напомене уз § 2 Закона о изменама и допунама Закона о државној трошарини од 18 априла 1932 г., ни за продају пића у оригинално затвореним флашама на мало ни за продају пића на велико.

Чл. 22 — ⁽¹⁾ Ако се ресторан, гостионица, кафана или бифе обавља без точења алкохолног пића и води под насловом „безал-

кохолни“ (став 5 § 76 Закона о радњама), за такве радње је потребан исти доказ спреме као и за радње ове врсте, када се у њима точи алкохолно пиће. Ако се кафане односно народне кухиње (став 4 § 76 Закона о радњама) воде под насловом „Здрављак“, потребан је исти доказ спреме као и да није употребљен овај нарочити наслов.

⁽²⁾ Радње које точе само кафу, чај, а раније су се водиле под називом босанских кафана сматраће се као безалкохолне крчме и за њих ће се тражити спрема прописана за крчме.

⁽³⁾ За барове тражиће се спрема, која је прописана за ресторан или кафану.

Чл. 23 — Ова Уредба ступа на снагу од дана обнародовања у „Службеним новинама“.

Ступањем на снагу ове Уредбе престају важити сви прописи који се односе на спрему у угоститељским радњама.

ПРАВИЛНИК

за извршење прописа Т.Бр. 62 таксене тарифе Закона о таксама Бр. 48481 од 30 јуна, 1925 год., — са изменама и допунама Бр. 39936 од 31 марта, 1927 год., — Бр. 66059 од 4 септембра, 1930 год., — Бр. 32850 од 26 априла, 1932 год., — и Бр. 7326 од 24 јануара, 1935 год.

На основу 8 Напомене уз Т. Бр. 62 таксене тарифе и чл. 8 Закона о изменама и допунама у Законима о таксама и пристојбама, Министар финансија у споразуму са Министром унутрашњих дела прописао је овај Правилник за извршење прописа Т. Бр. 62 таксене тарифе Закона о таксама:

Чл. 1 — (1) Точење пића ма на који то начин било може упражњавати само оно лице, коме надлежна финансијска власт за то изда нарочито право.

(2) За издавање права на точење пића надлежне су Финансијске дирекције.

Чл. 2 — Под точењем пића разумева се:
а) точење пића на ситно без озбира на место и прилике када се то точење врши;
б) точење пића на велико.

Чл. 3 — (1) Под точењем пића на ситно разуме се продавање свих или само неких врста алкохолних пића у свима количинама како за госте у одређеним локалима, тако и за потрошаче ван просторија радње.

(2) Под точењем пића на велико, разуме се продаја вина преко 50 литара, пива најмање 25 литара, шпирита и ракије прављене од шпирита преко 100 литара, а осталих заслађених пића као и воћних ракија добивених путем дестилације најмање 25 литара.

(3) Лица, која продају вино и ракију сопственог производа и са сопственог земљишта у селима од 5 и више литара, а у градовима, варошима и варошицама и трговиштима од 10 литара и више од једанпут не сматрају се точиоцима на ситно нити на велико.

Не сматрају се продавцима пића сопственог производа и са сопственог земљишта, лица која су за производњу пића поред воћа са свог земљишта употребили и купљено воће.

(4) Бакалнице, шпецерајске радње, апотеке, дрогерије и стоваришта пивара и других фабрика алкохолних пића, која продају алкохолна пића (вино, коњак, рум, ликер, пиво и ракију) у оригиналним затвореним судовима (бурадима или флашама), како су их набавили, односно из фабрике добили а те судове не пуне нити претачу у мање судове, нити пак флаше отварају, не сматрају се као локали за точење и не подлеже плаћању таксе из Т.Бр. 62 таксене тарифе.

Све апотеке и дрогерије, које у својим лабораторијама производе медицинска вина, па та вина пуне у флаше ради продаје, не подле-

же такође плаћању таксе из Т.Бр. 62 таксене тарифе.

Чл. 4 — Точење пића на ситно може се вршити у гостионицама (механа, свратиште, гостиона, хан), кафанама, ресторанима (пивницама), пансионима, санаторијумима, официрским домовима, затвореним друштвеним локалима (клубовима, касинама, читаоницама), колибама и кућама планинских друштава на висинама, вагон ресторанима, путничким лађама, илицама (купалиштима на води), на плажама (купатилима) поред воде, баракама, баштама и парковима, бифеима, продавницама ужичких производа, винарско-ликерцијским радњама, ракијашницама, посластичарским и томе подобним радњама, на вашарима, саборима и верским прославама под шатрама и пратећи војне јединице на маршу (марктендери).

Чл. 5 — (1) Ко жели обављати точење пића на ситно у гостионицама, кафанама ресторанима, пансионима и санаторијумима (ако се у санаторијуму не издаје пиће болесницима само и искључиво по лекарском пропису) мора поднети прописно таксирану молбу надлежној финансијској власти из члана 1 овог Правилника.

(2) Молби приложити:

а) Лично право о професионалној способности за точење пића;

б) Месно механско или кафанско право за место на коме је подигнута зграда, у којој ће се пиће точити.

Чл. 6 — Ко жели обављати коју од осталих радња из члана 4 овога Правилника мора поднети надлежној финансијској власти из члана 1 овог Правилника таксирану молбу, којој има приложити лично право, дозволу односно уверење надлежне власти за овај рад.

Чл. 7 — (1) Ко жели обављати точење пића на велико, мора поднети надлежној финансијској власти из члана 1 овог правилника прописно таксирану молбу, којој мора приложити:

а) Препис протоколације фирме;

б) Уверење општинске власти о пунолетству, владању и досадашњем занимању, о држављанству, непорочности и поузданости;

в) Доказ да води прописане трговачке књиге, из којих ће се видети набавка и продаја пића, и то продаја појединим лицима;

г) Доказ да је у стању ставити у промет најмање годишње 200 хл. алкохолних пића;

д) Малолетна и правна лица морају навести лице, које ће за њих точење на велико вршити, које лице мора испуњавати све услове из тач. 1 под б) овог члана.

ђ) Малолетна лица морају приложити одобрење старатељског судије за упражњавање ове радње.

(Тач. е) укинута изменама и допунама Бр. 32850 од 26 априла, 1932 год.).

(2) Финансијске власти из члана 1 овог Правилника доставиће молбу са прилозима Генералној Дирекцији Пореза и тек пошто добије претходно овлашћење издаће право точења пића на велико.

(3) Фабрике, приватна трошаринска сместишта, произвођачи алкохолних пића искључиво за трговину, као и фабрике ликера, ксњака и рума, могу своје производе односно у сместиште унесене количине алкохолних пића, продавати на велико без нарочитог одобрења, али су дужни водити прописане трошаринске књиге, а и трговачке књиге као и остали великопродавци алкохолних пића.

(4) Трговачки посредници, који купују или продају алкохолна пића на велико за рачун другог, кад зато имају доказа не подлеже плаћању таксе из ТБр. 62 таксене тарифе.

Чл. 8. — Финансијска власт из члана 1 овог правилника, када прими молбу са свима потребним прилозима мора молиоцу издати право точења још истог дана. Овако издато право доставља надлежној пореској управи, која ће привремено разрезати и наплатити таксу из ТБр. 62 таксене тарифе. Ова ће се такса доцније, када се комисија за разврставање састане, накнадно разрезати и утврдити.

Чл. 9 — Државним чиновницима и њиховим законитим женама и малолетној деци не може се издати право за точење пића на ситно и на велико, ако су ови чиновници надзорни органи за овакве радње ма у ком погледу.

Чл. 10 — (1) Право на точење пића на ситно и на велико везано је за личност, којој је издато и не може се пренети на другог нити дати у закуп.

(2) Поред точења пића у једном локалу може овлашћени вршити точење и на вашарима, црквеним славама и на другим свечаностима али само у атару (реону) његове општине, и то ако је то својом молбом изрично тражио и то му у дозволи буде означено.

Чл. 11 — (1) Власти из члана 1 овог Правилника издају овлашћеноме лицу писмено право. У томе праву мора бити тачно означено име и презиме овлашћенога лица, као и име и презиме пословође, ако га има, улица и број зграде, у којој је точење пића одобрено, број пословних просторија и њихова површина, врста точења пића, вашари и црквене славе, на којима овлашћени може точити пиће изван својих просторија и за које му време важи.

(2) Овлашћени мора ово право држати у своје локалу на видном месту, односно увек носити собом, ако се точење не врши у локалу.

(3) Власти које издају право, а и надлежни одељак финансијске контроле, морају водити евиденцију о свима издатим одобрењима за точење пића на ситно и на велико.

Чл. 12 — (1) Овлашћено лице на точење пића на ситно може точити у одређеном локалу односно под шатором, у башти или бараци, сва алкохолна пића у неограниченим количинама.

(2) Добивено право не може се пренети на друго лице нити дати у закуп.

(3) Ако се овлашћено лице жели одређи права на точење пића мора то писмено пријавити надлежној финансијској власти из чл. 1 овог Правилника. Одрицање од права може се пријавити и код надлежног одељења финансијске контроле, а ови су дужни одмах то доставити надлежној финансијској власти, која, када прими овакву пријаву, уноси потребну примедбу одмах у списак издатих дозвола за точење пића, дозволу брише, а издато право овлашћеноме лицу одузима и прилаже пријави. Ове пријаве подлеже плаћању таксе из Т. Бр. 1 таксене тарифе Закона о таксама.

(4) Ако овлашћено лице жели и своју радњу пренети у другу зграду, мора добити зато претходно одобрење од надлежне финансијске власти.

(5) Поступак за пренос радње, у погледу зграде и других услова везаних за зграду, исти је као и када се тражи нова дозвола.

(6) Ако је нови локал у који се радња преселила на бољем месту и већи, услед чега повлачи већу таксу из Т.Бр. 62 таксене тарифе, или обратно, ако је мањи, онда се та такса у већем може наплаћивати тек за идуће полгође, односно по тражењу интересованог за идуће полгође снизити.

(7) Ако надлежна финансијска власт не одобри овлашћеноме лицу пренос права у другу зграду, ма са кога разлога, има места жалби Министарству Финансија Одељењу Пореза у року од 15 дана, чије је решење извршно.

(8) Исто тако, овлашћена лица, која точење не врше лично, него преко свога пословође, ако желе променити пословођу, мо-

рају за то добити одобрење у смислу прописа дотичних законских одредаба.

(9) О промени пословође морају известити надлежну финансијску власт.

(10) Келнере (пипничаре), који врше точење пића на ситно за рачун овлашћеног лица, не треба пријављивати финансијској власти.

(11) Све промене у погледу преноса радње из једне зграде у другу или промене пословође, имају се у издатом праву поменути као и означити у списку издатих дозвола за точење пића, који води надлежна власт за издавање одобрења и која ће о томе известити одељак Финансијске Контроле. Исто тако надлежни одељак Финансијске Контроле, ако сам запази овакве промене, известиће о њима надлештво, које промене одобрава, а његови службеници поднеће и реферат о том, како би се евентуални кривци, казнили ако кривица буде била утврђена.

Чл. 13 — Точиоци пића на ситно, којима је точење пића једино или главно занимање, не могу се бавити продајом денатурисаног шпиритуса, но у бакалницама и ситничарским радњама, у којима се поред остале робе даје пиће на чашице, може се продавати денатурисани шпиритус на начин како је то правилником за продају шпиритуса денатурисаног општим средством прописано.

Чл. 14 — (1) Продавци пића на велико морају водити књигу уноса и износа пића. Ове књиге набављају они сами.

(2) При завођењу уноса пића у књигу морају у одговарајуће рубрике ставити количину и врсту унетога пића, јачину у хектолитарским степенима, а товарни лист односно спроводницу приложити уз књигу уноса.

(3) При завођењу износа пића морају уписати у одговарајуће рубрике име и презиме, занимање и место становања, купца, врсту и количину продатога и изнесенога пића, јачину у хектолитарским степенима, а извештај о пријему од стране купца или товарну исправу (ако се отпрема железницом, поштом или другим јавним комуникационим предузећем) морају приложити књизи износа.

(4) Књига уноса и износа закључује се месечно а може и пре, ако се врши контрола великопродаје. Ове се књиге морају чувати пет година.

(5) Књигу уноса и износа воде и фабрике шпиритуса и ликера, рума и коњака, произвођачи алкохолних пића искључиво за трговину као и слободна сместишта која се баве продајом алкохолних пића. Произвођачи ракије за трговину дужни су за сваку продају ракије имати потврду од купца или товарну исправу (ако су отпремили ракију железницом, поштом или преко кога комуникационог предузећа), који на захтев финансијског органа имају предати. Ове потврде не подлеже такси.

Чл. 15 — (1) Продавци алкохолних пића на ситно и на велико, у погледу наплате таксе и примене прописа овога Правилника, стоје под надзором финансијске власти. У

том циљу су финансијски органи овлашћени пословне просторије увек и у свако доба прегледати.

(2) Финансијским органима се мора на захтев допустити да прегледају све књиге, које продавци алкохолних пића воде.

(3) Приватне станове тачноста пића могу финансијски органи прегледати само када постоји основана сумња, да су тамо скривене кријумчарене количине пића или других трошаринских, монополских или царини подложних предмета. Преглед приватних станова врши се по општем пропису о претресу стана.

Чл. 16 — (1) Финансијске власти из члана 1 овог Правилника издаваће права точења пића на ситно на вашарима, сеоским заветима, верским прославама, саборима, зборовима итд. за пратњу војних јединица на маршевима само оним лицима, која се уз то базе продајом јела и осталих животних намирница. Но ова лица могу вршити точење само у подручју њиховога и једног суседнога среза (котара), изузев пратноца војних јединица на маршу.

(2) Надлежне финансијске власти водиће евиденцију о издатим дозволама по претходној тачки овог члана а овлашћеноме лицу издаће одобрење у коме се има означити на којим све вашарима, сајмовима или зборовима, може овлашћено лице вршити точење пића на ситно и докле важи, односно коју трупу прати на маршу.

(3) Но у свима селима и варошицама до 5000 становника у Србији важе и даље пропи-

си §§ 29 и 30 додатка уредби о механама и у погледу точаринскога права из Т.Бр. 62 таксене тарифе закона о таксама. Прописи из предње две тачке овога члана не могу се примењивати у случајевима из напред поменутих два параграфа.

Чл. 17 — (1) Издато право точења на ситно и на велико или се гаси или се решењем одузима.

(2) Право точења гаси се:

а) ако се овлашћени одрекне права;
б) ако овлашћено лице умре;
в) ако овлашћено лице не отпочне рад за три месеца од дана издања права, или непрекидно за време од једног месеца држи затворену радњу;

г) ако пренесе право точења из једне зграде у другу без претходног одобрења надлежне финансијске власти;

д) ако лице овлашћено за точење на ситно изгуби лично право, односно место и зграда у којој точење обавља месно механско или кафанско право.

(3) Право точења пића одузима се решењем:

а) ако се открију такве околности, због којих се дозвола према члану 9 овог Правилника не би могла издати, али је издата због тога што се за те околности није знало;

б) ако овлашћено лице после прве опомене не изврши дужности везане за ово право;

в) ако овлашћено лице ставља у промет по здравље штетно пиће;

г) ако овлашћено лице изда у закуп своје право точења.

Чл. 18 — (1) За право точења пића на ситно и на велико плаћа се на име таксе:

а) у Београду, Загребу, Љубљани, Марибору, Новом Саду, Осеку, Сарајеву, Сплиту, Суботици на свако пола године динара 1500, 1000, 700, 500;

б) у местима преко 2000 становника на свако пола године динара 1000, 750, 500, 300;

в) у местима до 2000 становника на свако пола године динара 750, 500, 300 и 200.

(2) За подлогу оцене која места у краљевини спадају у категорију б) и в) узмеће се последњи попис становништва.

(3) (Тач. 3 је укинута изменама и допунама од 26 априла, 1932 год.)

(4) У свакој од ове три категорије а, б и в има по четири таксене групе.

(5) При подели точиоца пића на ситно у ове четири таксене групе мора се имати у виду: положај и крај дотичног места где се точење врши, промет који дотични точилац годишње учини, врста и пространство просторија; број астала и столица; врста и количина пића које у промет ставља; да ли је точиоцу дозвољено на вашарима и сеоским заветинама, саборима, верским прославама точити пиће, као и све друге околности које утичу на промет дотичног точиоца.

(6) Редован разрез таксе врши се сваке треће године. У том циљу позиваће се јавном објавом у међувремену од 1 до 15 септембра сваке треће године сви точиоци пића на ситно и на велико као и точиоци пића на вашарима итд. да најдаље до 1 октобра поднесу надлеж-

ној среској управи финансијске контроле пријаву са следећим податцима: име и презиме; место у коме врше точење пића; какве све врсте пића точе; количину појединих врста пића коју у току једне године источе; какве су им просторије (њихова површина и висина), начин осветљења; број астала и столица (где то сме да буде) и број послуге. Ко не поднесе пријаву до тога рока извршиће му се разрез таксе по службеној дужности и против овога разреза нема право жалбе.

(7) Одељак финансијске контроле, пошто прими ове пријаве има их проверити и тако проверене доставити пореској управи најдаље до 1 децембра исте године.

(8) За оцењивање који ће точилац у свакоме месту и у коју таксену групу бити разврстан образоваће се нарочита комисија, у коју имају да уђу: шеф пореске управе као председник, старешина одељка фин. контроле надлежан за дотично место, као трећи члан комисије када се разврставају механиције или кафеције један изабрани представник месног одбора удружења гостионичара из места седишта пореске управе; када се разврставају точиоци пића на велико, један точилац на велико из места седишта пореске управе; а када се разврставају точиоци из 4 Напомене уз Т.Бр. 62 таксене тарифе један од ових точилаца, кога удружење изабере, а ако удружења нема онда један точилац из 4 Напомене уз Т.Бр. 62 кога остали точиоци из 4 Напомене уз Т.Бр. 62 са подручја пореске управе, за то изаберу. Одређени точилац за члана комисије мора имати оверено овлашћење.

У случају да изабрани представник точилац ма са којих разлога у одређени дан не дође на рад у комисију, извршиће се разврставање и без њега. Изабрани точиоци за чланове комисије за разврставање осталих точилаца, имају пре почетка рада положити заклетву пред претседником комисије за разврставање по прописима грађанског судског поступка.

(9) Ова се комисија има састати у месту седишта надлежне пореске управе — најдаље до 1 децембра и завршити рад на класифицирању за таксену групу до 15 децембра.

Изузетно од тачке 6 овог члана пореска Управа мора сазивати ову комисију једанпут полугодишње искључиво за случајеве привремено разрезане точаринске таксе по члану 8 овог Правилника, пошто претходно преко одељака финансијске контроле прикупи све податке, које предвиђа поменута тачка 6. Овом приликом ова ће комисија или утврдити привремени разрез или ће донети нову оцену имајући у виду исте принципе као и код редовних разреза. Сазивање комисије за овакве случајеве извршиће се благовремено тако, да она отпочне рад 1 децембра и 1 маја сваке године.

(10) При разврставању точилаца пића на ситно, ова комисија има да обрати нарочиту пажњу на напред наведене податке и све точиоце у једном месту поделити по категоријама у четири, три или две групе.

(11) При разврставању точилаца пића на велико обратиће комисија пажњу на учињени промет у прошлој години и према том про-

мету одредити и таксену групу сваком точноцу посебно. Точноци пића на велико узимају се и разврставају независно од точилаца пића на ситно, чине засебну категорију точилаца према учињеном промету и броју становника дотичног места.

(12) Ако је у месту само један точилац, он се неће стављати у прву групу категорије којој то место према броју становника припада, већ према његовом обрту и другим елементима из тачке 5 овог члана уврстиће се у групу којој стварно припада.

(13) Бифеи, продавнице ужичких производа, винарско-ракијске, деликатесне, послastiчарске и остале њима сличне радње које точе пиће у отвореним или затвореним судовима, за потрошњу у или изван пословних просторија чине засебну групу точилаца и разврставају се у свима местима без обзира на број становника, у три таксене групе са таксом од 1500, 1000 или 750 динара полугодишње. Код ових радња је основа за разврставање такође количина потрошеног пића и просторије у којима се точење врши. Исто тако ову таксу плаћају точноци пића на обалама вода (плажама) уз купатила, где се скупља публика ради купања и провођења.

(14) За точење пића у вагон-ресторанима, како оним који стално саобраћају у границама Краљевине Југославије, тако и у онима, који само прелазе преко наше територије, разрезаће се такса из прве групе тач. в. ТБр. 62 таксене тарифе. За разрез и наплату ове таксе надлежно је Пореско Одељење за град Београд.

(15) Лица, која обављају точење пића на ситно под шатрама на вашарима, сајмовима, саборима, сеоским заветинама (зборовима) и верским прославама (изузев прописа тач. 3 члана 16 овог Правилника) као и она лица која прате војску на маршу, плаћају таксу из тач. в. ТБр. 62 и то из прве таксене групе, ако немају сталног локала, где врше точење пића на ситно.

(16) Лица која обављају точење пића у сталним локалимa у варошима, а нису при добијању права точења тражили и добили одобрење, да могу точити у атару своје општине, него то накнадно затраже, морају у дотичном полугођу за то одобрење платити таксу за точење на вашару итд. из најмање таксене групе оне категорије, којој припада дотично место засебно од већ плаћене таксе за локал. За следеће полугође не плаћају засебну таксу за ово точење, него се по тач. 5 овог члана разрезује једна такса за оба точења.

(17) Најмању таксу из свих трију категорија плаћају виноградари, којима је дозвољена продаја вина сопственог производа, ако уз то не точе никаква друга пића и ако не врше точења дуже од три месеца у једној години.

Виноградари Далмације и Хрватског Приморја са свим острвљем и каставским срезом кад точе вино сопственог производа са сопственог земљишта ако то точење не траје дуже од 20 дана, не плаћају за ово никакву таксу. Почетак оваквог бесплатног точења мора се пријавити на три дана раније надлежном одељку финансијске контроле представком или

саслушањем на записник, за који се не плаћа никаква такса. По овим представкама изузетно од тачке 2 чл. 1 овог Правилника издаће им дозволе без таксе за двадесетодневно бесплатно точење вина надлежни одељци финансијске контроле, који су дужни водити и надзор над правилном применом ових прописа.

Ако би овакви виноградарско-точиици желели продужити точење и дреко рока од двадесет дана, морају то пријавити власти за издавање редовних дозвола за точење и платити точаринску таксу из другог става 4 Напомене уз Т.Бр. 62 таксене тарифе.

(18) О разрезаној такси попроска управа ће најдаље до 1 јануара решењем обавестити свакога појединог точиоца о одређеној такси по Т.Бр. 62 таксене тарифе.

(19) Овако извршена редовна процена точилаца пића остаје у важности три године дана а за случајеве из другог става тачке 9 овог члана извршена процена важи до краја већ започетог трогодишњег таксеног периода. У току редовног таксеног периода разрез таксе може се поправити на ниже по документованој представи (молби) заинтересованог лица или на више по реферату надлежних контролних органа, с тим, да нова таксена стопа важи од идећег полгођа. Решење о промени висине доноси надлежна пореска управа, на основу прикупљених и проверених података. Решења о снижењу ове таксе нису пуноважна, док их Фин. Дирекција не одобри.

(20) Против разреза точаринске таксе и против решења о повишењу ове таксе по тач. 19 овог члана има места жалби финансијској

дирекцији у року од 15 дана, која се предаје надлежној пореској управи.

(21) Жалба не задржава полагање односно наплату таксе.

(22) Среским управницима финан. контроле кад је њихово место становања ван места где се комисија састаје, следује дневница и путни трошкови по општим прописима за службена путовања, који трошкови падају на терет партије буџета за званична путовања финансијских органа. Точиоци — чланови комисије немају права на дневнице.

Чл. 19. — (1) Ова се такса плаћа према календарској години за сваку половину године у напред и то: за прво полугође такса се мора платити најдаље до 31 јануара исте године, а за друго полугође најдаље до 31 јула исте године.

(2) Ову таксу мора овлашћено лице платити за цело полугође без обзира у коме је месецу отпочело вршити точење пића на ситно, односно када је са точењем престало.

(3) Ова се такса полаже у готовом новцу код надлежне пореске управе.

Чл. 20 — Такса из Т.Бр. 62 таксене тарифе плаћа се за сва точења пића поменута у чл. 2 овог Правилника без обзира на то, је ли точиоцу пића ово главно или споредно занимање, као и да ли овлашћени точи пиће на ситно или на велико.

Чл. 21. — (1) У погледу точења пића на местима железничких постаја, на лађама које превозе путнике, у војничким касарнама, и тврђавама, у просторијама касина, читаоница и осталих затворених кругова, у уточиштима, на насељима, која леже удаљено од својих места, на прелазима, као и у опште на сваком таком месту, где услед ограничене мере потрошње не може бити говора о редовном точењу, као и у погледу точења само за поједине прилике, може Финансијска Дирекција на молбу заинтересованог и по образложеном предлогу финансијске власти одобрити снижење ове таксе и испод износа предвиђених под а, б и в ТБр. 62 таксене тарифе, али највише до 50%.

(2) Да би се ово снижење таксе могло доbitи, заинтересовано лице дужно је пре но што му је такса разрезана поднети молбу надлежној пореској власти и приложити оверени списак од стране надлежне општине о потрошеној количини алкохолних пића у прошлој години. Надлежна пореска власт има претходно све добијене податке проверити и ставити свој предлог Фин. Дирекцији у погледу висине таксе. Фин. Дирекција доноси начелно решење да се за извесни проценат молиоцу може (или не може) снижити такса, која ће тек бити разрезана.

(3) Исто тако може Фин. Дирекција код точења пића на самосталним салашима, који припадају градовима и местима увршћеним у погледу плаћања таксе под а и б ТБр. 62. таксене тарифе, а који од ових градова и места далеко леже, на молбу заинтересовано-

га лица која се подноси пре него што је такса разрезана, са образложеним предлогом надлежне пореске управе одобрити, да се такса одмери по тач. в. ТБр. 62 таксене тарифе. Овој молби имају се приложити докази као што је напред наведено.

Чл. 22 — (Алин. 1 укинута изменама и допунама од 26 априла, 1932 год.).

(2) Ово исто важи и за виноградаре точиоце, који имају право на двадесетодневно бесплатно точење вина свог сопственог производа и са свог сопственог земљишта, ако прекораче рок од двадесет дана, а претходно не поступе по трећем ставу тачке 17. члана 18 овог Правилника т. ј. ако претходно не добију уредну дозволу за точење.

Чл. 23 — (1) Ко обавља точење пића на другом месту или у другој просторији, а не онде како му је у добивеној дозволи означено, чини кривицу која се кажњава, поред наплате редовне таксе, ако је услед тога настала ускрата редовне таксе, троструким износом ускраћене редовне таксе.

(2) Ако неовлашћеном променом просторија и места точења не наступи ускрата редовне таксе, онда се овај поступак кажњава новчано од 100 до 2000 динара.

(3) За бесправно точење пића казна је троструки износ редовне таксе поред редовне таксе. Као редовна такса и као основа за ову казну у свима случајевима бесправног

точења пића узимаће се највеће таксене стопе из оне категорије, којој припада место, одакле је кривац.

Као бесправно точење пића у овом смислу не сматра се случај, кад неко лице, које нема отворене радње, случајно прода пиће сопственог производа и са сопственог земљишта у количинама мањим од оних означених у тач. 3 чл. 3 овог Правилника, већ се сматра као неуредност која се казни по чл. 25 овог Правилника. — Овако ће се исто поступити са лицем, које нема отворене радње нити се бави точењем пића, а које од своје случајно затечене количине пића уступи за новац другом лицу највише до пет литара и то само онда, ако дотле није одговарало за ове кривице или кријумчарења.

Чл. 24 — (1) Ако точилац пића или сопственик зграде спречава финансијске органе у вршењу њихове дужности, казниће се новчано од 500 до 5000 динара. Точиоцу пића на ситно, поред казне, може се и дозвола за точење одузети.

(2) Орган финансијске власти ако по достави ма кога лица, да неко обавља точење пића у локалу, на пијаци, црквеној слави, вашару или ма где на другом месту, не предузме шта треба да се то лице пронађе и да му се спречи противзаконито точење пића на ситно, кажњава се по члану 56 Закона о таксама од 30 до 500 динара, а поред тога одговара за штету, ако се такса и казна од окривљенога не би могла наплатити. На-

стала штета досуђује се држави решењем о кажњавању дотичног органа.

Чл. 25 — Сви остали поступци ма кога лица, који би отежавали правилно одмерење или наплату ове таксе, као и све друге радње које су противне овим прописима казниће се од 100 до 2000 динара, а точиоцу пића поред ове казне може се и право одузети.

Чл. 26 — (1) За извиђања кривица учињених од стране точилаца пића по прописима овога Правилника надлежне су среске управе финансијске контроле.

(2) Финансијски орган саставља о свакој ухваћеној кривици опис чина односно записник о делу и доставља га надлежним путем пореској управи и поступа по другом ставу члана 60 Закона о таксама. Пошто се овај опис чина односно записник о делу заведе у регистар кривица при пореској управи и добије свој број враћа се главном одељку финансијске контроле, који онда води ислеђење. Пошто ствар буде довољно ислеђена враћа се пореској управи, која онда изриче пресуду и доставља је осуђеном лицу.

(3) Против пресуде првостепених власти има места жалби у одређеном року од 15 дана Финан. Дирекцији, чије је решење извршно и пуноважно за све власти и заинтересовано лице. Жалбе се предају оној власти, која је пресуду донела.

(4) Пресуде извршавају пореске управе.

Чл. 27 — Све постојеће радње, које приликом ступања на снагу овог Правилника буду већ имале права точења пића по пређашњим прописима, задржавају та права, само ће морати у року поднети пријаву за разрез по члану 18. овог Правилника.

Чл. 28 — Приликом позивања на прописе овога Правилника, овај ће се Правилник називати „Правилник о царинском праву”.

Чл. 29 — Од дана када овај Правилник добије обавезну силу престаје важити Правилник од 12. новембра 1923. год. Бр. 37.884 за извршење прописа из Т.Бр. 62 таксене тарифе, сви прописи зак. чл. XXV. од 1899. год.; механска и кафанска уредба изузев §§ 29. и 30. додатка уредби о механама као и сви други прописи, који су му противни.

Чл. 30 — Овај Правилник ступа на снагу од дана обнародовања у „Службеним Новинама”, а обавезну силу добија десетог дана по његовом обнародовању.

ЗАКОН

од 17 августа, 1930 год.

о царинским повластицама за хотелску индустрију

§ 1 — Предмети наведени у § 2 овога Закона, који су намењени за опрему хотела, пансиона, лечилишних (летовалишних) домова, санаторија и домова (опоравилишта и одморишта) хуманих и професионалних удружења односно установа, као и њима припадајућим зградама, слободни су од плаћања царине, ако се не израђују у довољној количини у земљи и ако их увозе лица и предузећа која су за то овлашћена по § 3 овога Закона.

§ 2 — Повластица из § 1 овога Закона обухвата следеће предмете:

1) Комплетне инсталације као и њихове делове и то за грејање просторија и воде, са цевима, радијаторима и бојлерима, за црпљење, спровођење и употребу хладне воде, за производњу и спровођење електричне струје, за производњу, спровођење и одвођење и употребу плаина;

2) Уређај за теретне и особне дизалице;

3) Каде и пећи за купатила, непокретне

умиваонике од керамичког материјала са направом за довођење и одвођење воде, консоле за њихово утврђивање, санитарно-хигијенски уређај, са спојним цевима;

4) Керамичке плоче за облагање зидова и када за купатила;

5) Пумпе;

6) Апарата за затварање, отварање и прање боца и буради као и апарата за филтровање;

7) Фригорифичке машине и инсталације као и хладњаке са уклопљеним мотором и направом за производњу хладноће;

8) Машине, апарате и инсталације за прање, сушење и глачање рубља;

9) Електричне вакууме и друге апарате за чишћење подова, намештаја, простирача итд.;

10) Телефонски и сигнализациони уређај, па и са спроводницима, апаратима и нумераторима;

11) Специјални технички кухињски уређај, као и машине и апарате за спремање јела и пића, изузев посуђа;

12) Машине а апарате за чишћење прибора за јело и прање посуђа;

13) Столни прибор за јело (кашике, виљушке, ножеви) финије израде од простих метала свију врста као и сребра и њихових легура;

14) Столни прибор од порцелана.

§ 3 — Повластицама предвиђеним у овом Закону могу се користити:

1) По одобрењу Министарства финансија у споразуму са Министром трговине и ин-

дустрије, ако се у § 2 побројани предмети увозе за у § 1 наведена предузећа у местима која се према важећим прописима огласе као купалишта, климатска или туристичка места;

2) По одобрењу Министра финансија у споразуму са Министром трговине и индустрије, а по добивеној сагласности Претседника Министарског савета, ако се у § 2 побројани предмети увозе, и то:

а) у местима до 5000 становника за хотеле од најмање 30 и за панзионе од најмање 20 соба, у местима до 50.000 становника за хотеле од најмање 50 и за панзионе од најмање 30 соба, у местима до 100.000 становника за хотеле од најмање 75 и панзионе од најмање 40 соба, а у местима са преко 100.000 становника за хотеле од најмање 100 и панзионе од најмање 50 соба;

б) за санаторије и домове хуманих и професионалних установа у купалиштима, климатским и туристичким местима, као и у местима која по својим природним условима одговарају сврси ових предузећа.

§ 4 — Под опремом, ради које ће предмети наведени у § 1 овога Закона бити ослобођени од царине, подразумева се не само опрема нових, него и обнова опреме постојећих у § 1 наведених предузећа па и доцнија замена постојеће опреме, било да је постала неупотребљива, било да се замењује савременијом.

§ 5 — Предмети који се по овом Закону увозе слободно од царине могу се по прет-

ходном одобрењу Министра финансија и Министра трговине и индустрије отуђивати без плаћања царине ако се употребе у исте сврхе.

§ 6 — Повреде §§ 1, 2, 3 и 4 овога Закона казниће се по царинским прописима.

§ 7 — Ближа наређења за извршење овога Закона и за поступак при давању одобрења, за контролу употребе и отуђивања прописаће Министар финансија у споразуму са Министром трговине и индустрије правилником.

§ 8 — Овај Закон ступа на снагу 1 августа 1930 године, а важиће до 31 децембра 1936 године.

Службене новине Бр. 206—LXXII од 10 септембра, 1930 год.

ПРАВИЛНИК

Бр. 6781 — IV од 27 фебруара, 1931 год.

за извршење Закона о царинским повластицама за хотелску индустрију

На основу чл. 7 Закона о царинским повластицама за хотелску индустрију, а у споразуму са министром трговине и индустрије прописује се Правилник за извршење закона о царинским повластицама за хотелску индустрију

Чл. 1 — По молби власника или претставника хотела, панзиона, лечилишних (лечовалишних) домова, санаторија, и домова (опоравилишта и одморишта) хуманих и професионалних удружења или установа — Министарство финансија, Одељење царина, доносиће одлуку о увозу слободном од плаћања увозне царине предмета за опрему поменутих предузећа и установа.

Увозник ће претходно упутити молбу Министарству трговине и индустрије, Отсеку за туризам, у којој ће молити за сагласност у смислу тач. 1 § 3 Закона, да Министарство Финансија-Одељење царина донесе одлуку о ослобођењу умољених предмета од плаћања

увозне царине, за уверење да се у молби наведени предмети не израђују у довољној количини у земљи, да су предмети по својој природи потребни за рад у молиочевом предузећу односно молиочевој установи, да у случајевима предвиђеним у тач. 2а § 3 Закона, односно хотел или пансион има прописани најмањи број соба према утврђеном броју становника места и да су у случајевима предвиђеним у тач. 2б § 3 Закона санаторији или домови (опоравилишта или одморишта) хуманих или професионалних удружења и установа у купалиштима, климатским и туристичким местима, односно у местима која по својим природним условима одговарају сврси ових предузећа односно установа, у колико се то утврди.

Уверење да се предмети не израђују у земљи у довољној количини неће бити потребно, ако Министарство трговине и индустрије објави у „Службеним новинама” списак оних предмета који се од побројаних у § 2 Закона израђују у земљи у довољној количини.

У тој молби увозник има даље да изјави да ће увезени предмети служити за опрему хотела, панзiona, лечилишног (летовалишног) дома, санаторија, опоравилишта и одморишта.

Молби се има приложити:

- а) фактура, на којој ће увозник својеручно јамчити да је оригинална;
- б) препис фактуре, са потврдом увозника да је тачан;
- в) списак свих предмета који се увозе, у два примерка, са својеручним потписом увозника;

г) план оних просторија хотела, панзiona, лечилишног (летовалишног) дома, санаторија, опоравилишта или одморишта, у којима ће бити инсталирани од царине ослобођени предмети, са уцртаним уређајима. Када се увозе предмети који се неће трајно везати са зградом, није потребно да се поднесу планови.

Од ових прилога задржава Индустриско-занатско одељење Министарства трговине и индустрије један списак и препис фактуре, један списак задржава отсек за туризам, а остали прилози се оверени заједно са уверењем издају молиоцу, у колико се у молби наведене околности утврде као тачне.

Затим ће увозник упутити засебну молбу Министарству финансија Одељењу царина, у којој ће молити да се донесе одлука за увоз слободан од плаћања царине.

У тој молби означиће увозник преко које ће царинарнице извршити увоз.

Овој молби ће приложити:

- а) уверење Министарства трговине и индустрије, да се у молби наведени предмети не израђују у довољној количини у земљи, да су предмети по својој природи потребни за рад у молиочевом предузећу односно молиочевој установи, да у случајевима предвиђеним у тач. 2а § 3 Закона, односно хотел или пансион има прописани најмањи број соба према утврђеном броју становника места и да су у случајевима предвиђеним у тач. 2б § 3 Закона санаторији или домови (опоравилишта или одморишта) хуманих или професионалних удружења и установа у купалиштима, климатским и туристичким местима, односно у ме-

стима која по својим природним условима одговарају сврси ових предузећа односно установа, а које је издато од Министарства трговине и индустрије;

б) фактуру, коју је увозник примио на траг оверену од Министарства трговине и индустрије;

в) списак свих предмета који се увозе, у два примерка, са својеручним потписом увозника;

г) план просторија молиочевог предузећа или молиочевог установе, у колико таквог има, а који му је Министарство трговине и индустрије овереног вратило.

У случајевима предвиђеним у тач. 2 а и 6 § 3 Закона, министар финансија прибавиће сагласност претседника Министарског савета.

Одобрења Министарства финансија-Одељења царина важе шест месеци од дана саопштења.

Увоз свих предмета има се извршити у року од шест месеци од дана прве увозне експедиције, и то преко једне и исте царинарнице, у коме се року има извршити и инсталација предмета који се са зградом имају трајно везати.

Овај рок може Одељење царина продужити кад му се зато, пре истека истог, поднесе образложена претставка, и то највише три пута по четири месеца.

За предмете који у одређеном односно продуженом року нису увезени или инсталирани наплатиће се увозна царина.

Чл. 2 — 1. — Као комплетне инсталације, из тачке 1 § 2 Закона, сматрају се:

а) инсталације за грејање просторија и воде: котлови за загревање воде или произвођење паре, па и са прибором за њих, бојлери, цеви које воду или пару одводе у радијаторе или је из радијатора враћају у котлове или бојлере па и делови цеви; радијатори, па и са регулаторима и славинама.

б) инсталације за црпљење и спровођење воде, целокупан уређај покретне снаге, пумпе, филтрови и цеви за црпљење воде, цеви за потискивање и развођење воде, хидранти, резервоари за воду и остали прибор;

в) уређаји за употребу хладне воде: шоље од простих метала, керамичког или другог материјала, па и с прибором за прање и умивање, са славинама, цевима за довођење и одвођење воде и сифонима;

г) комплетне инсталације: сав машински технички уређај за произвођење покретне снаге, па и с прибором; машински и технички уређај за произвођење и трансформирање електричне енергије, па и с прибором; стационарне акумулаторске батерије; подземни и подводни као и остали спроводници за електричну струју, изоловани или не, уколико служе као веза између појединих машина и апарата, или за спровођење електричне струје од централе до зграде, или најзад служе као спроводници у зидовима, или су на зидовима учвршћени; изолационе „Бергманове” или које друге цеви; трансформатори, апарати за мерење и бројење електричне струје, разводне табле;

д) инсталацију за производњу, спроводњу и употребу плина, сав машински технички

уређај за подизање централе за произвођење плина са потребним прибором, спроводне цеви са арматуром за довођење плина до места потрошње; апарати и направе удешене за употребу плина, као што су: пећи за загревање воде, простора, као и утврђене направе за кување и печење.

2. — Као уређаји за теретне и особне дизалице, из тач. 2 § 2 Закона, сматрају се: мотори, електрични спроводници, жичана ужад, чекрци и калем, кућице или други уређај за дизање особа и терета, па и сав уређај за сигнализовање и покретање дизалица.

3. — Као каде, из тачке 3 § 2 Закона, сматрају се: каде од простих метала емаљиране, од керамичког или другог материјала, са слабинама, тушевима, затварачима и осталим прибором за довођење и одвођење воде.

Као пећи сматрају се пећи од простих метала снабдеване са резервоарима за загревање воде, са потребином арматуром, тушевима и цевима.

Као умиваоници сматрају се они који се утврђују, било за зид, било за под, па и са доводним или одводним цевима, сифонима и конзолама за утврђивање умиваоника заједно са прибором (ручице за убрусе, конзоле над умиваоничима, етажери, држачи за чаше, сунђери итсл.), који се утврђују за зид, изузев огледала. Умиваоници могу бити од свега керамичког материјала.

Као санитарно хигијенски уређај из тач. 3, сматрају се шоље за клозете, писоари и биде-и од свега материјала, па и са резервоарима за воду и цевима које везују шоље

са појединим деловима инсталација и прибором.

4. — Као керамичке плоче, из тач. 4 § 2 Закона, за облагање зидова и када, сматрају се плоче од свет керамичког материјала, па било да се оне употребљавају за облагање када или зидова целоскупне зграде.

5. — Као пумпе, из тачке 5 § 2 Закона, сматрају се моторне пумпе, па и са моторима за црпљење и потискивање воде, као и за пумпање и претакање сваке течности.

6. — Као апарати за филтровање, из тач. 6 § 2 Закона, сматрају се апарати за филтровање сваке течности.

7. — Као фригорифичке машине, из тач. 7 § 2 Закона, сматрају се машине из Бр. 652 Предлога закона о општој царинској тарифи, заједно са компресорима.

Као фригорифичка инсталација из ове тачке сматра се сав машински, технички и изолациони уређај за произвођење хладноће и леда, са свима потребним апаратима и прибором, изузев потрошног материјала.

Као хладњаци, из ове тачке сматрају се направе са уклопљеним мотором које производе хладноћу. Овде спадају фрижидери и томе сличне направе. Од плаћања царине нису ослобођени обични ормани за хлађење јела и пића у које се ставља лед.

8. — Као машине, апарати и инсталације из тач. 8 § 2 Закона, сматрају се комплетни уређаји за прање, сушење и глачање рубља, као и машине и апарати који служе за исту сврху, па и са уграђеним моторима.

9. — Као електрични вакуум — и други апарати за чишћење подова, намештаја, простирача итд., из тач. 9 § 2 Закона, сматрају се сви они апарати за чишћење помоћу усавања прашине или на други начин, са целокупним прибором, па и са цевима за усавање нечистоће и електричним моторима.

10. — Као телефонски и сигнализациони уређај па и са спроводницима, апаратима и нумераторима, из тач. 10 § 2 Закона, сматра се комплетан телефонски и сигнализациони уређај помоћу светлосних или акустичких знакова са спроводницима, нумераторима и осталим целокупним техничким уређајем.

11. — Као кухињски уређај, из тач. 11 § 2 Закона, сматрају се специјалне кафанске машине за кување чаја и кафе, машине за мешање, мућење, млевење, цеђење, сечење, за пуњење кобасица, за справљање сладоледа и сличне, са уграђеним моторима, или и без мотора, ако су теже од 30 кг. без замајца; казани за врелу воду ради кувања течности као чорбе, чаја, кафе итд. под притиском или херметички затворени, са вентилом, било да се загревају угљем, плином, електриком, воденом паром или врелом водом, апарати за кување кромпира и осталог поврћа у врелој пари; пећи за печење на роштиљу и ражњу; ормани или столови за одржавање јела у топлој стању, било да се загревају директно или су везани са штедњаком, апарати за стерилизовање; специјални штедњаци, који имају или напругу за врелу воду са одводним цевима у циљу кувања или подгревање врелом водом или за снабдевање соба, купатила итд. топло

водом, или без ових направа, ако имају најмање четири простора за печење и загревање или четири отвора за кување.

12. — Као машине и апарати за чишћење прибора за јело и прање посуђа из тач. 12 § 2 Закона сматраће се машине и апарати који служе за чишћење прибора за јело и прање посуђа ма којим начином, па и са електричним мотором или којим другим начином покретања.

13. — Као столни прибор за јело (кашике, виљушке и ножеви) финије израде од простих метала свију врста као и сребра и њихових легура, из тач. 13 § 2 Закона, сматраће се кашике и виљушке од лима или других метала или материјала у вези са другим финијим и најфинијим материјалом сем злата, као и ножеви од гвожђа или другог метала или материјала у вези са другим финим или најфинијим материјалом сем злата.

14. — Као столни прибор од порцелана из тач. 14 § 2 Закона, сматраће се прибор који је потребан за послуживање јела и пића од порцелана и материјала сличног порцелану као што је керамика, штајнгут и томе слично.

Чл. 3 — По овоме Закону, од увозне царине ослобођени предмети имају се пријављивати царинарници декларацијом са тарифским наименовањем, уз назначење трговачког назива робе и трајних знакова за случај да се предмети неће трајно везати са зградом. Увозници су дужни на декларацији назначити да се предмети увозе слободно од царине на основу Закона о царинским повластицама за

хотелску индустрију, а с позивом на број и датум решења Министарства финансија, Одељења царина.

Чл. 4 — Приликом увоза предмета, које по својој природи треба инсталисати, увозници имају да гарантују увозну царину: готовим новцем, хартијама од вредности за које држава гарантује, а по берзанском курсу, или гарантним писмима, односно уложним књижицама новчаних завода овлашћених за рад са девизама и валутама. Гарантна писма и уложне књижице морају бити плативи одмах при подношењу за наплату.

Чл. 5 — Положене гаранције царинарница ће вратити увознику пошто се сви предмети који су увезени слободно од плаћања царине, инсталишу и пошто комисија утврди да су заиста инсталисани. Увозници су зато дужни да се, по завршеном инсталисању предмета, обрате оној царинарници код које је вршено царинење, а ова ће њихов захтев доставити Одељењу царина.

Увозник има поднети царинарници означеној у одлуци о увозу без плаћања царине, писмену пријаву да је спремио хотел, пансион, лечилишни (летовалишни) дом, санаториј или дом хуманог или професионалног удружења или установе за рад са увезеним предметима. Пријава мора бити састављена према приложеном формулару (прилог бр. 1).

Царинарница ће увозникову пријаву доставити Одељењу царина које ће одредити комисију.

Чл. 6 — Комисија има најдаље за 8 дана од дана када је одређена да утврди:

1) да је састављен инвентар увезених предмета и да овај одговара списку предмета за које је одобрен увоз без плаћања царине у одлуци Одељења царина. Инвентар мора бити састављен према приложеном формулару (прилог бр. 2);

2) да су предмети намењени сврси за коју је одобрен увоз без плаћања царине.

По потреби може комисија тражити мишљење стручњака за инсталационе или хотелске послове.

Комисија има да овери четири копије инвентара, од којих једну доставља Одељењу царина, другу Министарству трговине и индустрије-Отсеку за туризам, трећу царинарници која ће вршити надзор, а четврту ће предати увознику на чување.

Трошкове комисије за преглед опреме сносиће увозник, а према одредбама о накнади путних и селидбених трошкова државних службеника грађанског реда, без обзира на последице по чл. 163 Царинског закона.

Чл. 7 — Предмети увезени слободно од плаћања царине, ако нису део инсталације, имају се држати тако, да се царинске власти могу увек, кад нађу за потребно, уверити о правом стању, као и о томе да предмети нису огуђени.

Чл. 8 — У случају да увезени предмети не буду инсталисани у одређеном року, а тај се рок не продужи на основу образложене прет-

ставке увозника, наплатиће се царина из положених гаранција са 8% камате од дана увоза до дана наплате. Ако се увезени предмети употребе у другу сврху, но за коју су ослобођени од плаћања царине, увозник ће се казнити по чл. 163 Царинског закона, а ако постоји кривично дело онда и по одредбама Кривичног закона.

Чл. 9 — Предмети који се увозе по § 2 Закона, а неће се трајно везати са зградом, морају бити обележени именом или иницијалима увозника на начин да се обележје не може скинути без смањивања вредности предмета.

Чл. 10 — Ако увозник жели да по § 5 Закона отуђи увезене предмете, обратиће се Одељењу царина, које ће утврдити да ли ће увезени предмети пошто се отуђе, служити истој сврси и у том случају Одељење царина ће одобрити отуђење и обавестити о томе Министарство трговине и индустрије-Отсек за туризам. Ако Одељење царина утврди да ће отуђени предмети служити другој сврси, наредиће надлежној царинарници да изврши наплату царине.

Чл. 11 — Дотрајали предмети могу се заменити новим, који ће бити ослобођени од плаћања царине, ако се дотрајалост утврди комисијом одређеном од стране Одељења царина.

Несавремени предмети могу се заменити савременим, који ће бити ослобођени од плаћања царине, ако је на предмете, који се замењују, наплаћена царина.

Ако су несавремени предмети, који се отуђују, били ослобођени од плаћања царине, онда ће се дозволити бесцарински увоз савремених предмета само ако се несавремени предмети употребе у исте сврхе. У противном, увоз слободан од царине за савремене предмете дозволиће се само ако се на несавремене, а раније ослобођене од царине, предмете, наплати одговарајућа царина.

Одредбе овога члана не односе се на предмете по тач. 13 и 14 § 2 Закона, осим ако су дотрајали.

Чл. 12 — Остали поступак царинских власти прописаће министар финансија расписом.

Чл. 13 — Овај Правилник ступа на снагу када се обнародује у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 49—XIII од 4 марта, 1931 год.

ИНВЕ

предмета увезених слободно од плаћања царине за хотел
опоравилиште — одморште
старства финансија Одељење царина Бр. /IV.
шење Закона о царинским повластитама за хотелску инду

Редни број	НАИМЕНОВАЊЕ (назив предмета)	Под коју тачку § 2 за- кона потпада

Место датум 193 . . . год.

Прилог Бр. 2

НТАР

пансион — лечилишны (леговалишны) дом — санаториј — .
У , на основу одобрења Мини-
од 193. . . (члан 6 Правилника за извр-
стрију).

Увезено преко царинарнице	Надзор врши царинарница	Број увозне декларације	Примедба комисије

ОБЕРАВА ТАЧНОСТ
Комисија:

Потпис увозника,

ЗАКОН

од 13 јула, 1930 год.

о пореским и таксеним повластицама за хотелску индустрију

§ 1 — У циљу унапређења туризма дозвољавају се хотелској индустрији у купалиштима, климатским и туристичким местима привремене повластице у опсегу и под условима овога закона.

§ 2 — Привремене повластице односе се на хотеле, ресторане, панзионе и гостионе.

Ове радње уживају као такве под условима § 5 следеће повластице:

1) непосредни порез на приход од предузећа (течевина), разрезиваће се тако, да ће се пореска основица утврђена по одредбама Закона о непосредним порезима за пореску годину 1931, 1932, 1933, 1934 и 1935 смањити за 40%, за даљњих пет пореских година за 30%, и за још даљњих пет година за 20%;

2) непосредни порез на добитак предузећа обавезаних на јавно полагање рачуна (друштвени порез) разрезиваће се по основици,

смањеној као под 1) с тиме, да се у случају недостатка основице неће наплаћивати законски минимални порез по члану 86/2 Закона о непосредним порезима;

3) ослобођавају се такса и пристојби за музике, на улазнице за забаве, концерте, представе и изложбе, које се одржавају у хотелима, ресторанима и панзионима;

4) такса за вишегодишње уговоре о закупу неће се плаћати према времену закупа, већ годишње унапред.

§ 3 — За радње отворене у ново подигнутим зградама у року од три године дана од дана ступања на снагу овога закона, а са улошком од најмање 500.000.— до 2.000.000 динара, а које испуњавају остале услове из овога закона умањиће се пореска основица у току првог петогодишњег периода за даљњих 20%, у другом за даљњих 15%, а у трећем за даљњих 10%.

За радње отворене у новим зградама подигнутим у истом року капиталом од 2.000.000.— до 5.000.000.— динара, повисиће се проценат поменут у предњем ставу за даљњих 10% (поена), а ако су подигнуте са капиталом преко 5.000.000.— динара повисиће се тај проценат за даљњих 5% (поена).

§ 4 — За време трајања повластица поменutih у § 2 и 3 смањиће се према одговарајућем сниженом порезу и сваковрсни прирези који се наплаћују на основу непосредног државног пореза.

Порез на пословни промет наплаћује се према копијама рачуна или на основу књига

инкаса у колико су исте пореској власти показане и веродостојне. Износ пореза на пословни промет може се урачунати и у рачуну исказати.

§ 5 — Повластице из § 2, 3 и 4 овога закона могу се дозволити:

1) ако у § 2 поменуте радње према уверењима надлежне банске управе и надлежне пореске управе служе непосредно унапређењу туризма, што већем посећивању купалишта, климатских и туристичких места, и ако имају сав потребан, удобан и хигијенски уређај, (водовод, модерно осветлење, друштвене просторије чисте и уредне собе итд.);

2) ако су зграде у којима се односне радње воде из темеља као нове подигнуте по постојећим грађевним прописима;

3) ако се већ постојеће зграде преудесе или прошире и снабду са уређајем под тачком 1) овога параграфа, а и иначе одговарају постојећим грађевним прописима, и ако адаптациони трошкови износе најмање $\frac{1}{3}$ вредности објекта без намештаја а непосредно пре адаптације.

§ 6 — Већ подељене повластице могу се на предлог хотелских инспектора при банској управи или на предлог Министарства трговине и индустрије одузети, ако сопственик или закупац радње исту не одржава на савременој висини уредно и чисто, или се не придржава одређених цена, или изгуби услове из члана 5 тачке 1 овог закона.

§ 7 — Повластице овога закона важе и за Београд и места која су седишта бан-

ских управа. У колико та места нису климатска или туристичка места повластице важе само за хотеле. Исти морају испуњавати све услове овога закона и имати најмање 40 соба.

Исто тако повластице овога закона важе и за лечилишне и летовалишне домове ако се приходи тих домова употребљавају искључиво за уређење краја и унапређење туризма.

§ 8 — Повластице по овоме закону на основу поднетих и документованих молба, а по претходном мишљењу Министарства трговине и индустрије одобраваће односно одузимаће Одељење пореза Министарства финансија.

Рок за молбу је 60 дана од дана када се радња отвори. Прекорачењем рока губи радња повлашћење за све протекло време, као и за годину у којој је молба поднета.

§ 9 — Ближе одредбе о извршењу овога закона прописаће министар финансија и министар трговине и индустрије. Министар социјалне политике и народног здравља утврдиће места која се имају сматрати као купалишта, а министар трговине и индустрије она, која се имају сматрати као климатска и туристичка.

§ 10 — Овај закон ступа у живот и добија обавезну снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 162—LXI од 19 јула, 1930 год.

ПРАВИЛНИК

Бр. 28622 од 20 маја, 1931 год.,

за извршење Закона о пореским и таксеним повластицама за хотелску индустрију

Чл. 1 — Која се места у Краљевини Југославији имају, у смислу § 1 Закона, сматрати купалиштима, климатским и туристичким местима, утврђује се у списку купалишта, климатских и туристичких места, изданом на основу § 9 Закона. Списак је саставни део овога Правилника (Прилог 1 и 2). За купалишта, климатска и туристичка места која се накнадно таквима прогласе решењем министра социјалне политике и народног здравља односно министра трговине и индустрије, важиће повластице по овом Закону од месеца који следи иза доношења решења.

Чл. 2 — (1) У смислу § 2 Закона сматрају се хотелима, ресторанима, пансионима и гостионама, радње наведене у тач. 1, 2, 4 и 5 чл. 1 и чл. 4 Правилника о гостионицама, кафанама и осталим радњама са алкохолним пићем, издатом од Министарства унутрашњих послова под У.бр. 23939 од 15

јуна 1925 године односно радње које ће се таквим огласити у Закону о радњама (обртном закону).

(2) У смислу Закона о пореским и таксеним повластицама за хотелску индустрију таквим се сматрају и кафанске радње у којима се продају поглавито топла пића (кафа, млеко, чај) са пецивом или слаткишима затим поједина јела и алкохолна пића у боцама (кафана бечког стила).

(3) У хотелске радње убрајају се још и т. зв. хотел-санаторији у купалиштима, климатским и туристичким местима, у којима се поред болесника примају и остали гости, за разлику од осталих санаторија који имају карактер болнице.

Чл. 3 — (1) Повластица предвиђена у тач. 1 § 2 Закона састоји се у смањењу основице за разрез пореза на приход од предузећа (течевине) утврђене по одредбама чл. 25—58 Закона о непосредним порезима. Ово смањење износи у пореским годинама 1931, 1932, 1933, 1934 и 1935 — 40%; у пореским годинама 1936, 1937, 1938, 1939 и 1940 — 30% и у пореским годинама 1941, 1942, 1943, 1944 и 1945 — 20%. На пример, ако је пореска основица једног хотела, ресторана, пансиона или гостионе по процени пореског одбора утврђена са 1.000.— дин. она ће се у пореским годинама 1931 до закључно 1935 смањити за 400 динара и износиће само 600 динара; у пореским годинама 1936 до закључно 1940 смањење износи 300 динара, и по-

реска основица је 700 динара; за пореске године од 1941 до 1945 смањење је 200 динара а пореска основица према томе 800 динара. Одбици из овога члана важе и за предузећа подложна друштвеном порезу с тим, да се у недостатку пореске основице, макар и по извршеном одбитку неће резивати ни минимални порез. На ове одбитке од пореске основице има право сваки хотел, ресторан, пансион и свака гостиона, без обзира на висину уложеног капитала ако је отворен после ступања на снагу Закону о пореским и таксеним повластицама за хотелску индустрију и ако испуњава услове из § 5 Закона.

(2) Висина одбитка мора се при доношењу решења односно издавању обавести и налога за плаћања нарочито истакнути.

(3) Право на повластицу има радња као таква без обзира на личност сопственика. Услед тога већ једанпут дата повластица важи све до истека рока, па макар се сопственик и променио (продајом, закупом и сл.).

(4) Ако се уз радње поменуте у чл. 2 овог Правилника упражњава још и други обрт, било на основу засебне обртнице или без ње (као млекарство, повртарство, воћарство, мењачница и тсл.) пореска основица ових споредних обрта одвојено ће се установити и по њој се неће вршити одбитци из чл. 3 овог Правилника.

(5) Исто тако има се у местима наведеним у § 7 Закона, у колико нису оглашена за купалишна, климатска и туристичка, пореска основица за хотелска пословања утвр-

дити одвојено од пореских основица свих осталих обрта, који се осим чисто хотелских пословања у таквом хотелу упражњавају (обрт ресторански, кафански итд.).

Чл. 4 — У тач. 3 § 2 Закона поменуте преставе односе се на јавне преставе позоришне, оперске и оперетске. Исте повластице важе и за забаве, концерте и изложбе, као што то Закон сам предвиђа.

Чл. 5 — (1) Радње из члана 2 овог Правилника, које се отворе у новим зградама, а у року од 3 године од дана ступања на снагу закона уз нарочити у § 5 наведени утрошак капитала, имају право на повећани износ одбитка.

(2) За доказ да је у предузеће уложени капитал у висини од 500.000.— до 2.000.000.— динара односно од 2.000.000.— до 5.000.000.— динара, служиће од надлежних власти оверени извод из уредно вођених књига дотичног предузећа, оригинални предрачун и обрачун предузимача, који ће се молби приложити са уверењем надлежне управне власти, да цене одговарају месним приликама. Као доказ има се још приложити и евентуална процена банке, ако је ради позајмице дате предузећу вршена процена вредности.

(3) У местима из чл. 7 Закона, која нису оглашена за купалишна, климатска односно туристичка има се доказати само капитал уложен искључиво у хотелски обрт, а не и

у ресторански или кафански обрт дотичног хотела.

(4) Предузеће које по закону ужива већ повластице, у случају доцнијег повећања у предузеће уложеног капитала, може у року из чл. 8 Закона то јест за 60 дана по довршењу радње поднети нову молбу за примењивање повећаног одбитка, али само у случају ако је повећање капитала учињено у року од три године дана од дана ступања на снагу Закона о пореским и таксеним повластицама за хотелску индустрију, дакле у времену од 19 јула 1930 до 19 јула 1933 године.

(5) Повећани проценат одбитка припада предузећу од месеца који следи иза месеца у ком су инвестиције довршене.

(6) Одбитак предвиђен у чл. 3 овог Правилника код уложеног капитала од 500.000.— до 2.000.000.— динара повећава се за први петогодишњи период (1931/1935) за 20% и износи 60%, за други петогодишњи период (1936/1940) за 15% и износи 45% а за трећи период (1941/1945) за 10% и износи 30%.

(7) Код капитала преко 2.000.000 до 5.000.000 динара повећава се одбитак из чл. 3 за први петогодишњи период за 30% и износи 70%, за други петогодишњи период за 25% и износи 55% а за трећи петогодишњи период за 20% и износи 40%.

(8) Код уложеног капитала преко 5.000.000 динара повећава се одбитак из чл. 3 за први петогодишњи период за 35% и износи 75%, за други петогодишњи период повећава се одбитак за 30% и износи 60%, а за трећи петогодишњи период повећава се одбитак за 25% и износи 45%.

(9) Према томе код предузећа са уложеним капиталом од најмање 500.000.— до 2.000.000.— динара са утврђеном пореском основицом од 1.000.— динара износиће та основица по одбитку дозвољених процената и то:

првих пет година: 1000.— мање 400.— мање 200.— = 400.— динара.

других пет година: 1000.— мање 300.— мање 150.— = 550.— динара.

трећих 5 година: 1000.— мање 200.— мање 100.— = 700.— динара.

Смањена пореска основица од 1000.— динара у случају уложених у предузеће 2.000.000 до 5.000.000.— динара износиће за:

првих 5 година: 1000.— мање 400.— мање 200.— мање 100.— = 300.— динара.

других 5 година: 1000.— мање 300.— мање 150.— мање 100.— = 450.— динара.

трећих 5 година: 1000.— мање 200.— мање 100.— мање 100.— = 600.— динара.

а у случају уложеног капитала у предузеће преко 5.000.000.— динара:

првих 5 година: 1000.— мање 400.— мање 200.— мање 100.— мање 50.— = 250.— динара.

других 5 година: 1000.— мање 300.— мање 150.— мање 100.— мање 50.— = 400.— динара.

трећих 5 година: 1000.— мање 200.— мање 100.— мање 100.— мање 50.— = 550.— динара.

Према сниженом порезу смањују се са истим постотком сви прирези на основу непосредних пореза, који се за време уживања повластица буду разрезивали.

Чл. 7 — (1) Свако предузеће, које добије повластицу има се при пријему решења изјаснити, да ли ће порез на пословни промет плаћати по копијама рачуна или по књизи инкаса. Ако предузеће одабере начин плаћања по копији рачуна, мораће рачуне издати по прописном формулару (прилог бр. 3) који ће се повезати у свеске од по 100 комада у дупликату. Оригинални примерак рачуна предаје се госту, а копија снабдевена редним бројем остаје у свесци ради подношења пореској власти за наплату пореза на пословни промет. Књиге инкаса по којима се такође овај порез може плаћати, морају одговарати прописима Трговачкога закона, који важи на дотичном подручју.

(2) Износ пореза на пословни промет може се од госта наплатити.

(3) Овим се порески обвезници ипак не решавају дужности подношења пореских пријава по прописима који важе за пореске обвезнике, који плаћају порез по књизи обављеног промета, који за њих у целости важе, без обзира на висину обављеног промета.

Чл. 8 — (1) Пореским и таксеним повластицама могу се на основу § 5 Закона користити они хотели, ресторани, пансиони и гостионе који се налазе у новим по грађевинским прописима подигнутим зградама довршеним тек за време важења Закона тј. од 19 јула 1930 године, па даље.

(2) Право на повластице имају и радње, које се налазе у раније подигнутим зградама,

ако су ове за време важења закона преуђене или проширене, и ако је за њихову адаптацију утрошено најмање једна трећина вредности зграде без намештаја. Вредност објекта непосредно пре адаптације утврђује комисија коју одређује месна управна власт. У комисију улази један стручњак за грађевинске послове, један претставник месне или најближе хотелске организације под претседништвом једног претставника месне управне власти.

(3) Трошкове комисије сноси молиоц, а висина награде за чланове комисије не може бити већа од прописане награде државних управних чиновника за излазак на лице места у званичној дужности. Износ адаптационих трошкова молиоц ће доказивати оригиналним предрачунима и фактурама, за чију исправност јамчи молиоц. У случају да су поднети лажни предрачуни или фактуре молиоц одговара по одредбама Кривичног закона за употребу лажних исправа. У случају да је извршена процена од Државне хипотекарне банке ова процена може бити меродавна.

Чл. 9 — Само они хотели, пансиони, ресторани, кафане и гостионе који испуњавају услове из претходног члана и који одговарају свим техничким условима ниже изложеним као минималним, сматраће се да служе непосредно унапређењу туризма и што већем посеђивању купалишта, климатских и туристичких места и да имају сав потребан, у-

добан и хигијенски уређај према тач. 1, 2 и 3 § 5 Закона.

а) Хотели и пансиони:

Сви хотели и пансиони морају имати:

1) Фасаду зграде у естетском складу са непосредном околином;

2) модерно осветљење, првенствено електрично у гостинским собама са паљењем и гашењем из кревета;

3) енглеске клозете на сваких 15 гостинских соба по један, но с тим да се на сваком спрату зграде мора налазити по један енглески клозет и ако би на томе спрату било мање од 15 гостинских соба. Клозети морају имати прозор или вентилацију до изван зграде, а под около шоље мора бити обложен керамичким плочама, а под не сме бити од дрвета;

4) у купалиштима (бањама), климатским и туристичким местима, у којима се купа у лековитим водама или у природи, хотели и пансиони морају имати најмање једно купатило или душ на сваких двадесет гостинских соба, а у осталим местима на сваких десет соба. Зидови у купатилима морају бити обложени са керамичким плочама или обојени масном бојом, а под не сме бити од дрвета;

5) у ходницима морају бити простррти сагови ради очувања тишине;

6) пљуваонице у довољном броју у ходницима, на степеницама и у клозетима;

7) гостинске собе морају бити минималног пространства и то од 8 м² ако имају један кревет и 12 м² ако имају два кревета или дупли кревет;

8) зидови гостинских соба морају бити бојадисани у светлим бојама;

9) свака гостинска соба мора имати најмање један прозор или балконска врата на улицу, башту или двориште. Прозори не могу гледати у ходнике или какве друге просторије у унутрашњости зграде, а такође ни у двориште ако то двориште по пространству или употреби не би одговарало хигијенским условима;

10) свака гостинска соба мора имати једнообразни намештај и као минимални број намештаја и ствари: постеља са мадрацом ноћни орман, сто, 2 столице, прибор за умивање у који спада бокал са најмање 4 литара воде и кофе за прљаву воду од најмање 12 литара запремине по особи (у гостинским собама где нема текуће воде), огледало, један орман за одело и рубље;

11) Свака гостинска соба мора бити снабдевена електричним сигналама приступачним из кревета.

б) Хотели и пансиони у ново Подигнутим зградама:

Хотели и пансиони у ново подигнутим зградама морају осим под а) побројаних уређења имати:

1) ходнике и степенице од најмање 1.20 м. ширине, висина појединог степена не сме бити већа од 18 см., а ширина газита мања од 25 см.;

2) зграде хотела и пансиона са 3 и више спратова осим приземља и мансарде, морају имати особну дизалицу (лифт), а у ме-

стима где нема дневне електричне струје мора се у таквим зградама предвидети простор за особну дизалицу. Ако се за време уживања олакшица по овом Закону накнадно уведе продаја електричне струје и преко дана, дужан је власник хотела или пансиона да у року од шест месеци од увођења дневне електричне струје намести и пусти у рад особну дизалицу;

3) водовод који ће снабдевати све гостинске собе текућом водом;

4) систем изолисања шума најмање на тај начин, што ће све гостинске собе имати дупла врата.

Хотели и пансиони од 30 соба и више морају имати још:

1) најмање једну телефонску станицу са градском и међуградском везом ако постоји државна телефонска централа у томе месту или ближој околини. Ако ова не постоји дужан је власник хотела или пансиона да уведе телефонску станицу одмах чим би се накнадно у његовом месту или ближој околини отворила државна телефонска централа;

2) једну просторију уређену за писање и читање од најмање 14 м² пространства и друштвене просторије од укупно најмање 40 м² пространства. Код хотела и пансиона који имају у својој згради ресторан или трпезарију од најмање 40 м² пространства не морају имати засебне друштвене просторије.

Хотели од 60 соба и више морају имати сем тога:

1) уређај сигнализације светлосног система;

2) хол и уобичајене просторије за пријем.

в) Гостионе:

За гостионе важе исте одредбе као и за хотеле и пансионе осим прописа за фасаду, текућу воду у гостинским собама, купалиштима, систем изолисања шума, ходника и степеница и осталих који важе за хотел и пансионе са 30 и више гостинских соба.

г) Ресторани:

(1) Просторије у ресторанима морају бити најмање 3.20 м. високе, светле и снабдеване вентилацијом која одговара пространству, модерним осветлењем и огревом. Простор за точење пића мора бити одвојен од гостинских просторија. Кухиња мора бити изолорана простором од најмање 4 м² од просторија за госте.

(2) Ресторани од 150 м² и више пространства морају имати осим кухиње још просторије засебне за прање судова, засебне за оставу чистог посуђа и засебне за оставу намирница. За прање судова ови ресторани морају имати апарате за чишћење судова.

(3) Сваки ресторан мора имати тоалету која се састоји из две потпуно одељене просторије за мушке и женске; свако одељење мора имати хигијенски умиваоник са огледалом и ручником и засебни енглески клозет, тоалета за мушке мора имати још и писоар. Под око писоара и околн клозетских шоља мора бити обложен керамичким плочама. Клозети морају имати прозоре или вентилацију изван зграде.

(4) Околина ресторанских и кафанских кухиња мора бити обезбеђена од инсеката

(покривањем отпадака), на прозорима кухињских и узгредних кухињских просторија морају бити учвршћене мреже. Под у тим просторијама не сме бити дрвен.

(5) Сви ресторани и кафане морају имати један државни телефон, ако у њиховом месту или ближеј околини постоји државна телефонска централа, а ако такве не би било, дужни су да одмах наместе своју телефонску станицу чим се накнадно у његовом месту или ближеј околини уведе државна телефонска централа.

(6) Ове одредбе важе и за кафане тзв. бечког стила као и за хотеле који имају ресторан, али не важе за трпезарије у пансионима, но и ови морају имати најмање по један енглески клозет и умиваоник а околина кухиње мора бити обезбеђена од инсеката.

Чл. 10 — Да ли и уколико предузећа која су затражила повластицу, испуњавају услове прописане овим Правилником провераваће комисија, која се састоји од чиновника опште управне власти 1 степена и једног чиновника надлежне пореске управе. Дан састанка комисије одређује банска управа. Издазак комисије мора уследити најдаље за 40 дана од пријема молбе код банске управе.

Чл. 11 — (1) Повластице стечене по закону губе се, ако се утврди:

1) да се наплаћују веће цене, од оних које су утрђене од стране обртне власти;

2) ако је рад предузећа такав да даје повода оправданим жалбама;

3) ако се хотелски, пансионски, кафански, ресторански или гостионичарски обртник огреши о коју од одредаба набројаних у чл. 9 овог Правилника;

4) ако предузеће не поступа по примедбама надзорних органа и ако правилно не наплаћује и власти не предаје порез на пословни промет.

(2) За ове неправилности надлежна власт казниће први пут опоменом, у поновљеном случају глобом са претњом одузимања повластица, а у поврату приступиће се одузимању повластица.

Чл. 12 — Повластице из овог Закона важе и за хотеле у Београду и седиштима банских управа, а која нису уједно и купалишта, климатска и туристичка. Према томе за ресторане, пансионе и гостионе, у тим местима повластице не важе.

Чл. 13 — Лечилишни и летовалишни домови (Курхаус) у смислу овог Закона су зграде власништва општина, лечилишних односно летовалишних поверенстава у бањама, климатским и туристичким местима, која служе како за смештај канцеларија поверенства тако и за потребе самог купалишта, климатског или туристичког места, тј. има просторије за забаве, кафану или ресторан, без обзира да ли имају још и хотелске собе за издавање.

(2) Приходи оваквих домова имају се трошити искључиво за уређење краја и унапређење туризма што ваља доказати стутима или правилима.

(3) Као приходи утрошени на уређење краја и унапређење туризма сматраће се приходи који се утроше на уређење дотичног купалишта, климатског или туристичког места у циљу да се увећа угодност посетилаца и на пропаганду тог места као што су: уређење и одржавање паркова и шеталишта, увођење и усавршавање модерног осветљења, водовода, канализације, одржавање околних путева у исправном стању, израда и извршење генералног плана места, пропаганда путем новинарских чланака, брошура и проспеката, предавања, филмови итд. као и за администрацију.

Чл. 14 — (1) Молба за смањење пореза на основу § 8 Закона треба да је прописно таксирана. Молбама се прилажу следећа уверења:

(2) уверење о месном кафанском праву, односно обртној дозволи, у колико такву важећи законски прописи траже, оверени извод из уредно вођених трговачких књига или других веродостојних доказа.

(3) Молба са прилозима предаје се првостепеној финансијској власти (среска финансијска управа). Финансијске власти по пријему молбе уступиће молбу обртној власти заједно са записником комисије по чл. 10 овог Правилника у року од 8 дана, пошто је проверила податке у оквиру своје надлеж-

ности и на молби ставила своје мишљење. Затим провериће и ова власт податке у својој надлежности опет у року од 8 дана и са напоменом о тачности навода и мишљењем упутиће Отсеку за туризам Министарства трговине и индустрије који ће ставити предлог Министарству финансија. Решење Министарства финансија саопштиће се молиоцу надлежним путем.

Чл. 15 — Молбе за смањење пореза за 1931 годину имају предузећа, довршена, прудешена или проширена после 19 јула 1930 године као дана ступања Закона у живот а до обнародовања овог Правилника поднети према прописима § 8 Закона односно чл. 14 Правилника најдаље у року од 60 дана од дана обнародовања Правилника.

Чл. 16 — Овај Правилник ступа на снагу кад се обнародује у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 125—XXXVIII од 6 јуна, 1931 год.

СПИСАК

климатских и туристичких места на основу параграфа
9 Закона о пореским и таксеним повластицама за
хотелску индустрију од 13 јула 1930 год.

I Дравска бановина:

- 1 Бегуње — општина Бегуње — срез Радовљишки.
- 2 Бистрица (Бох. Језеро) — оп. Бохињска Бистрица — ср. Радовљишки.
- 3 Бистрица о Драви — оп. Бистрица о Драви — ср. Мариборски д. б.
- 4 Бохињска Средња вас — оп. Средња вас у Бохињу — ср. Радовљишки.
- 5 Брасловче — оп. Брасловче — ср. Цељски.
- 6 Брезје — оп. Спод. Оток — ср. Радовљишки.
- 7 Брезница — оп. Брезница — ср. Радовљишки.
- 8 Брежице — оп. Брежице — ср. Брежички.
- 9 Цеље — оп. Цеље — ср. Цељски.
- 10 Церкница — оп. Церкница — ср. Логашки.
- 11 Чабар — оп. Чабар — ср. Чабарски.
- 12 Чрна — оп. Чрна — ср. Дравоградски.

- 13 Довје-Мојстрана — оп. Довје — ср. Радовљишки.
- 14 Дравоград — оп. Дравоградска — ср. Дравоградски.
- 15 Фрам — оп. Фрам — ср. Мариборски д. б.
- 16 Горња Радгона — оп. Горња Радгона — ср. Љутомерски.
- 17 Герово — оп. Герово — ср. Чабарски.
- 18 Голник — оп. Криже — ср. Крањски.
- 19 Горје при Бледу — оп. Блед — ср. Радовљишки.
- 20 Горњи Град — оп. Горњи Град — ср. Горњеградски.
- 21 Гозд — оп. Крањска Гора — ср. Радовљишки.
- 22 Хоче — оп. Хоче — ср. Мариборски д. б.
- 23 Јасенице — оп. Јасенице — ср. Радовљишки.
- 24 Језерско — оп. Језерско — ср. Крањски.
- 25 Камна горица — оп. Камна Гора — ср. Радовљишки.
- 26 Камник — оп. Камник — ср. Камнишки.
- 27 Камничка Бистрица — оп. Жупање њиве — ср. Камнишки.
- 28 Кочевје — оп. Кочевје — ср. Кочевски.
- 29 Кокра — оп. Преддвор — ср. Крањски.
- 30 Костањевица — оп. Костањевица — ср. Кршки.
- 31 Козје — оп. Козје — ср. Шмарско-Рогашки-Козјански

- 32 Крањ — оп. Крањ — ср. Крањски.
 33 Крањска Гора — оп. Крањска Гора — ср. Радовљишки.
 34 Кршко — оп. Кршко — ср. Кршки.
 35 Лесце — оп. Лесце — ср. Радовљишки.
 36 Литија — оп. Литија — ср. Литијски.
 37 Луче — оп. Луче — ср. Горњеграјски.
 38 Љубно — оп. Љубно — ср. Горњеграјски.
 39 Љутомер — оп. Љутомер — ср. Љутомерски.
 40 Логатец — оп. Логатец — ср. Логашки.
 41 Логарска долина — оп. Солчава — ср. Горњеграјски.
 42 Марибор — оп. Марибор — ср. Мариборски.
 43 Медија-Излаке — оп. Локе — ср. Литијски.
 44 Мекиње — оп. Мекиње — ср. Камнишки.
 45 Межица — оп. Межица — ср. Дравограјски.
 46 Мислиње — оп. Мислиње — ср. Словенграшки.
 47 Мокроног — оп. Мокроног — ср. Кршки.
 48 Мозирје — оп. Мозирје трг — ср. Горњеграјски.
 49 Ново место — оп. Ново место — ср. Новомешки.
 50 Ормож — оп. Ормож — ср. Птујски.
 51 Планина — оп. Шт. Јошт — ср. Љубљански.

- 52 Подкорен — оп. Крањска гора — ср. Радовљишки.
 53 Ползела — оп. Ползела — ср. Целски.
 54 Пољче — оп. Бегуне — ср. Радовљишки.
 55 Поклука — оп. Зг. Хорје — ср. Радовљишки.
 56 Преддвор — оп. Преддвор — ср. Крањски.
 57 Преваље — оп. Преваље — ср. Дравограјски.
 58 Птуј — оп. Птуј — ср. Птујски.
 59 Птујска гора — оп. Птујска гора — ср. Птујски.
 60 Радовљица — оп. Радовљица — ср. Радовљишки.
 61 Рајхенбург — оп. Рајхенбург — ср. Брежички.
 62 Ратече — оп. Ратече Планина — ср. Радовљишки.
 63 Рибница на Похорју — оп. Рибница на Похорју — ср. Дравограјски.
 64 Рогатец — оп. Рогатец — ср. Шмарско-Рогашки-Козјански.
 65 Руше — оп. Руше — ср. Мариборски д. б.
 66 Село — оп. Брезница — ср. Радовљишки.
 67 Севница — оп. Севница — ср. Брежички.
 68 Словенградец — оп. Словенградец — ср. Словенграшки.
 69 Слов. Бистрица — оп. Слов. Бистрица — ср. Мариборски д. б.

- 70 Словенске Коњице — оп. Словенске Коњице — ср. Коњишки.
- 71 Шмарје при Јелшах — оп. Шмарје при Јелшах — ср. Шмарско-Козјански-Рогашки.
- 72 Смартно на Похорју — оп. Св. Мартин на Похорју — ср. Мариборски д. б.
- 73 Солчава — оп. Солчава — ср. Горњеграјски.
- 74 Св. Криж-Планина — оп. Јасенице — ср. Радовљишки.
- 75 Св. Ленарт в Слов. гор. — оп. Св. Ленарт в Слов. гор. — ср. Мариборски л. б.
- 76 Св. Ловренц на Похорју — оп. Св. Ловренц на Похорју — ср. Мариборски д. б.
- 77 Шкофја Лока — оп. Шкофја Лока — ср. Крањски.
- 78 Шоштањ — оп. Шоштањ — ср. Словенграшки.
- 79 Ст. Уршка Гора — оп. Церкље — ср. Крањски.
- 80 Ст. Вид. при Стични — оп. Ст. Вид. при Стични — ср. Литијски.
- 81 Тополшчица — оп. Тополшчица — ср. Словенграшки.
- 82 Требње — оп. Требње — ср. Новомешки.
- 83 Тржић — оп. Тржић — ср. Крањски.
- 84 Уканца — оп. Средња вас — ср. Радовљишки.
- 85 Велика Планина — оп. Гозд — ср. Камнишки.
- 86 Велење — оп. Велење — ср. Словенграшки.
- 87 Вишња гора — оп. Вишња гора — ср. Литијски.

- 88 Витање — оп. Витање — ср. Коњишки.
- 89 Вухред — оп. Вухред — ср. Дравограјски.
- 90 Вузеница — оп. Вузеница — ср. Дравограјски.
- 91 Жировница — оп. Жалец — ср. Цељски.
- 92 Радов — оп. Брезница — ср. Радовљишки.

II Савска бановина:

- 1 Александрово — општина Александрово — срез Крчки.
- 2 Бакар — оп. Бакар. — ср. Сушачки
- 3 Бакарац — оп. Бакарац — ср. Сушачки.
- 4 Башка — оп. Башка — ср. Крчки.
- 5 Брод на Купи — оп. Брод на Купи — ср. Делнички.
- 6 Цриквеница — оп. Цриквеница — ср. Цриквенички.
- 7 Црни луг — оп. Црни луг — ср. Делнички.
- 8 Делнице — оп. Делнице — ср. Делнички.
- 9 Ђаково — оп. Ђаково — ср. Ђаковички.
- 10 Фужине — оп. Фужине — ср. Делнички.
- 11 Госпић — оп. Госпић — ср. Госпићки.
- 12 Јабланац — оп. Јабланац — ср. Сењски.
- 13 Јабланец — оп. Огулин — ср. Огулински.
- 14 Јастребарско — оп. Јастребарско — ср. Јастребарски.

- 15 Карлобаг — оп. Карлобаг — ср. Госпићи.
- 16 Карловац — оп. Карловац — ср. Карловачки.
- 17 Клањец — оп. Клањец — ср. Клањечки.
- 18 Краљевица — оп. Краљевица — ср. Сушачки.
- 19 Крапина — оп. Крапина — ср. Крапински.
- 20 Крк — оп. Крк. — ср. Крчки.
- 21 Костајница — оп. Костајница — ср. Костајнички.
- 22 Локве — оп. Локве — ср. Делнички.
- 23 Малинска — оп. Малинска — ср. Крчки.
- 24 Мркопаљ — оп. Мркопаљ — ср. Делнички.
- 25 Мрзла водица — оп. Локве — ср. Делнички.
- 26 Њивице — оп. Омишаљ — ср. Крчки.
- 27 Нови Винодол — оп. Нови Винодол — ср. Новљански.
- 28 Огулин — оп. Огулин — ср. Огулински.
- 29 Омишаљ — оп. Омишаљ — ср. Крчки.
- 30 Ораховица — оп. Ораховица — ср. Нашички.
- 31 Оточац — оп. Оточац — ср. Оточачки.
- 32 Паг — оп. Паг — ср. Крчки.
- 33 Пласе — оп. Хрељин — ср. Сушачки.
- 34 Плешивице — оп. Горњи Десинец — ср. Јастребарски.
- 35 Плитвичка језера — оп. Плитвичка језера — ср. Коренички.

- 36 Подсусед — оп. Стењевец — ср. Загребачки.
- 37 Раб — оп. Раб — ср. Рабски.
- 38 Равна Гора — оп. Равна Гора — ср. Врбовски.
- 39 Руде — оп. Подврх — ср. Самоборски.
- 40 Самобор — оп. Самобор — ср. Самоборски.
- 41 Селце — оп. Селце — ср. Цриквенички.
- 42 Сењ — оп. Сењ — ср. Сењски.
- 43 Скрад — оп. Скрад — ср. Делнички.
- 44 Сљеме — оп. Шестине — ср. Загребачки.
- 45 Слуњ — оп. Слуњ — ср. Слуњски.
- 46 Сошице — оп. Сошице — ср. Јастребарски.
- 47 Стој драга — оп. Каље — ср. Јастребарски.
- 48 Сушак — оп. Сушак — ср. Сушачки.
- 49 Сушица — оп. Брод на Купи — ср. Делнички.
- 50 Св. Јаков — оп. Дривеник — ср. Сушачки.
- 51 Св. Јелена — оп. Дривеник — ср. Сушачки.
- 52 Св. Јурај — оп. Св. Јурај — ср. Сењски.
- 53 Шило — оп. Добрињ — ср. Крчки.
- 54 Врата — оп. Фужине — ср. Делнички.
- 55 Врбник — оп. Врбник — ср. Крчки.
- 56 Врбовско — оп. Врбовско — ср. Врбовски.

III Врбаска бановина:

- 1 Бања Лука — општина Бања Лука — срез Бањалучки.

- 2 Бихаћ — оп. Бихаћ — ср. Бихаћки.
- 3 Бочац — оп. Бочац — ср. Мркопољски.
- 4 Бусије — оп. Бјелај — ср. Бос. Петровачки.
- 5 Гламоч — оп. Гламоч — ср. Гламочки.
- 6 Хрбљине — оп. Гламоч — ср. Гламочки.
- 7 Јајце — оп. Јајце — ср. Јајачки.
- 8 Језеро — оп. Језеро — ср. Јајачки.
- 9 Котор Варош — оп. Котор Варош — ср. Которварошки.
- 10 Оштрељ — оп. Дрвар — ср. Бос. Петровачки.
- 11 Ситница — оп. Ситница — ср. Кључки.
- 12 Скендер Вакуф — оп. Скендер Вакуф — ср. Которварошки.
- 13 Шатор Планина — оп. Бос. Грахово — ср. Бос. Петровачки.
- 14 Виторог планина — оп. Гламоч — ср. Гламочки.
- 15 Вучја Пољана — оп. Оџак — ср. Дервентски.

IV Приморска бановина:

- 1 Башкавода — општина Макарско-Приморска — срез Макарски.
- 2 Биоград н/м. — оп. Биоград — ср. Биоградски н/м.
- 3 Бол — оп. Бол — ср. Супетарски.
- 4 Брела (Макарска) — оп. Макарско-Приморска — ср. Макарски.
- 5 Брадина Иван — оп. Подорачац — ср. Коњички.
- 6 Борке — оп. Коњиц — ср. Коњички.
- 7 Доња Каштела — оп. Биоград н/м. — ср. Биоградски н/м.

- 8 Градац — оп. Горњо-Приморска — ср. Макарски.
- 9 Хан — оп. Витез — ср. Травнички.
- 10 Хвар — оп. Хвар — ср. Хварски.
- 11 Јабланица — оп. Јабланица — ср. Коњички.
- 12 Јелса — оп. Јелса — ср. Хварски.
- 13 К. Камбеловац — оп. К. Лукшић — ср. Сплитски.
- 14 К. Лукшић — оп. К. Лукшић — ср. Сплитски.
- 15 Клис — оп. Клис — ср. Сплитски.
- 16 Книн — оп. Книн — ср. Кнински.
- 17 Комижа — оп. Комижа — ср. Хварски.
- 18 Кончићи — оп. Горњо-Рамска у Сџиту — ср. Прозорски.
- 19 Коњиц — оп. Коњиц — ср. Коњички.
- 20 Купрес — оп. Купрес — ср. Испостава Купрес.
- 21 Ливно — оп. Ливно — ср. Ливањски.
- 22 Макарска — оп. Макарска — ср. Макарски.
- 23 Метковић — оп. Метковић — ср. Метковићки.
- 24 Милна — оп. Милна — ср. Супетарски.
- 25 Мостар — оп. Мостар — ср. Мостарски.
- 26 Ночујан на Шолти — оп. Грохоте — ср. Сплитски.
- 27 Нин — оп. Нин — ср. Биоградски н/м.
- 28 Обровац — оп. Обровац — ср. Бенковачки.

- 29 Омиш — оп. Омиш — ср. Сплитски.
 30 Пакоштане — оп. Пакоштане — ср. Биоградски н/м.
 31 Подгора — оп. Макарско-Приморска — ср. Макарски.
 32 Преко — оп. Преко — ср. Пречки.
 33 Примоштен — оп. Шибеник — ср. Шибенички.
 34 Прозор — оп. Прозор — ср. Прозорски.
 35 Рогач на Шолти — оп. Грохоте — ср. Сплитски.
 36 Силба — оп. Силба — ср. Пречки.
 37 Сињ — оп. Сињ — Сињски.
 38 Скрадин — оп. Скрадин — ср. Шибенички.
 39 Сплит — оп. Сплит — ср. Сплитски.
 40 Стариград — оп. Стариград — ср. Хварски.
 41 Сукошан — оп. Земуник — ср. Биоградски н/м.
 42 Супетар — оп. Супетар — ср. Супетарски.
 43 Сутиван — оп. Сутиван — ср. Супетарски.
 44 Шибенска Рогозница — оп. Шибеник — ср. Шибенички.
 45 Шибеник — оп. Шибеник — ср. Шибенички.
 46 Тијесно — оп. Тијесно — ср. Шибенички.
 47 Травник — оп. Травник — ср. Травнички.
 48 Трогир — оп. Трогир — ср. Сплитски.

- 49 Вис — оп. Вис — ср. Хварски.
 50 Водице — оп. Водице — ср. Шибенички.
 51 Врлика — оп. Врлика — ср. Сињски.
 52 Загвозд — оп. Имотска — ср. Имотски.
 53 Зларин — оп. Зларин — ср. Шибенички.
 54 Живогашиће — оп. Макарско-Приморска — ср. Макарски.

V Дринска бановина:

- 1 Бајина Башта — општина Бајина Башта — срез Рачански.
 2 Чајниче — оп. Чајниче — ср. Чајнички.
 3 Фојнице — оп. Фојнице — ср. Фојнички.
 4 Хан Пијесак — оп. Хан Пијесак — ср. Власенички.
 5 Иван — оп. Пазарић — ср. Сарајевски.
 6 Калуђерске Баре — оп. Бајина Башта — ср. Рачански.
 7 Касиндо — оп. Илиџа — ср. Сарајевски.
 8 Пале — оп. Пале — ср. Сарајевски.
 9 Пазарић — оп. Пазарић — ср. Сарајевски.
 10 Сарајево — оп. Сарајево — ср. Сарајевски.
 11 Стамбулчић — оп. Пале — ср. Сарајевски.
 12 Трново — оп. Трново — ср. Сарајевски.
 13 Ужице — оп. Ужице — ср. Ужички.
 14 Вишеград — оп. Вишеград — ср. Вишеградски.

15 Златибор — оп. Чајетина — ср. Златиборски.

VI Зетска бановина:

1 Андријевица — општина Андријевица — срез Андријевички.

2 Баошић — оп. Херцегови — ср. Бококоторски.

3 Бар — оп. Бар — ср. Барски.

4 Бигово — оп. Грбаљ — ср. Бококоторски.

5 Бијела — оп. Херцегови — ср. Бококоторски.

6 Будва — оп. Будва — ср. Бококоторски.

7 Цавтат — оп. Цавтат — ср. Дубровачки.

8 Цетиње — оп. Цетиње — ср. Цетињски.

9 Црквице — оп. Рисан — ср. Бококоторски.

10 Доброта — оп. Доброта (Св. Матија) — ср. Бококоторски.

11 Дубровник — оп. Дубровник — ср. Дубровачки.

12 Говеђари — оп. Мљет — ср. Дубровачки.

13 Херцегови — оп. Херцегови — ср. Бококоторски.

14 Игало — оп. Херцегови — ср. Бококоторски.

15 Ивањица — оп. Ивањица — ср. Митровички.

16 Јабука — оп. Сељашница (Звјезданска) — ср. Милешевски.

17 Јањина — оп. Јањина — ср. Корчулански.

18 Каменари — оп. Херцегови — ср. Бококоторски.

19 Колашин — оп. Колашин — ср. Колашински.

20 Колочеп — оп. Орашац (Затонски) — ср. Дубровачки.

21 Кopaоник — оп. Рудница — ср. Студенички.

22 Корчула — оп. Корчула — ср. Корчулански.

23 Косовска Митровица — оп. Косовска Митровица — ср. Митровички.

24 Котор — оп. Котор — ср. Бококоторски.

25 Кучиште — оп. Оребић — ср. Корчулански.

26 Купари — оп. Дубровник — ср. Дубровачки.

27 Ластва доња — оп. Ластва доња — ср. Бококоторски.

28 Лопуд — оп. Дубровник — ср. Дубровачки.

29 Манастир Студеница — оп. Студеница — ср. Студенички.

30 Мељине — оп. Херцегови — ср. Бококоторски.

31 Млини — оп. Дубровник — ср. Дубровачки.

32 Муо — оп. Муо — ср. Бококоторски.

33 Невесиње — оп. Невесиње — ср. Невесињски.

34 Никшић — оп. Никшић — ср. Никшићки.

- 35 Оребић — оп. Оребић (Пољешка) — ср. Корчулански.
 36 Пећ — оп. Пећ — ср. Пећи.
 37 Пераст — оп. Пераст — ср. Бококо-торски.
 38 Петровац н/м. — оп. Петровац н/м. — ср. Барски.
 39 Подгорица — оп. Подгорица — ср. Подгорички.
 40 Прчањ — оп. Прчањ — ср. Бококо-торски.
 41 Река Дубровачка — оп. Дубровник — ср. Дубровачки.
 42 Рисан — оп. Рисан — ср. Бококо-торски.
 43 Рудно — оп. Рудно — ср. Студени-чки.
 44 Слано — оп. Слано — ср. Дуброва-чки.
 45 Сребрно — оп. Дубровник — ср. Ду-бровачки.
 46 Столив Доњи — оп. Столив Доњи — ср. Бококо-торски.
 47 Сутоморе — оп. Спич — ср. Барски.
 48 Св. Стефан — оп. Св. Стефан — ср. Бококо-торски.
 49 Шавник — оп. Шавник — ср. Шав-нички.
 50 Шипањ — оп. Дубровник — ср. Ду-бровачки.
 51 Скаљари — оп. Котор — ср. Боко-ко-торски.
 52 Топола — оп. Херцеговини — ср. Бо-ко-ко-торски.
 53 Требиње — оп. Требиње — ср. ТТре-бињски.

- 54 Трпањ — оп. Трпањ — ср. Корчу-лански.
 55 Трстенички (Пелешац) — оп. Јањи-на — ср. Корчулански.
 56 Трстено — оп. Орашац — ср. Дубро-вачки.
 57 Улцињ — оп. Улцињ — ср. Барски.
 58 Велалука — оп. Велалука — ср. Кор-чулански.
 59 Вигањ — оп. Оребић — ср. Корчу-лански.
 60 Затон — оп. Орашац — ср. Дубро-вачки.
 61 Зеленика — оп. Херцеговини — ср. Бококо-торски.

VII Дунавска бановина:

- 1 Авала — општина Бели Поток — ср. Врачарски.
 2 Бела Црква — оп. Бела Црква — ср. Белоцрквански.
 3 Беочин (Осовље) — оп. Беочин — ср. Илочки.
 4 Черевих (Велика Тестера) — оп. Че-ревих — ср. Илочки.
 5 Горњи Милановац — оп. Горњи Ми-лановац — ср. Таковски.
 6 Илок — оп. Илок — ср. Илочки.
 7 Ириг — оп. Ириг — ср. Иришки.
 8 Иришки Венац — оп. Ириг — ср. И-ришки.
 9 Каменица — оп. Каменица — ср. И-ришки.
 10 Крагујевац — оп. Крагујевац — ср. Крагујевачки.

- 11 Крушедол — оп. Крушедол — ср. Иришки.
- 12 Купиново — оп. Купиново — ср. Земунски.
- 13 Љуба — оп. Ердевик — ср. Илочки.
- 14 Палић — оп. Суботица — ср. Суботички.
- 15 Раковац (Змајевац) — оп. Раковац — ср. Иришки.
- 16 Рудник — оп. Рудник — ср. Качерски.
- 17 Смедерево — оп. Смедерево — ср. Подунавски.
- 18 Сремски Карловци — оп. Срем. Карловци — ср. Град Срем. Карловци.
- 19 Стари Бечеј — оп. Стари Бечеј — ср. Старобечејски.
- 20 Стара Кањижа — оп. Стара Кањижа — ср. Град Стара Кањижа.
- 21 Топола — оп. Топола — ср. Јасенички.
- 22 Венац Иришки — оп. Ириг — Иришки.
- 23 Вршац — оп. Вршац — ср. Град Вршац.

VIII Моравска бановина:

- 1 Александровац — оп. Александровац — ср. Жупски.
- 2 Алексинац — оп. Алексинац — ср. Алексиначки.
- 3 Бор — оп. Бор — ср. Зајечарски.
- 4 Ћуприја — оп. Ћуприја — ср. Параноски.
- 5 Доњи Милановац — оп. Доњи Милановац — ср. Поречки.
- 6 Јагодина — оп. Јагодина — ср. Белички.

- 8 Књажевац — оп. Књажевац — ср. Кључки.
- 9 Краљево — оп. Краљево — ср. Жички.
- 10 Крушевац — оп. Крушевац — ср. Расински.
- 11 Неготин — оп. Неготин — ср. Неготински.
- 12 Пирот — оп. Пирот — ср. Нишавски.
- 13 Прахово — оп. Прахово — ср. Неготински.
- 14 Прокупље — оп. Прокупље — ср. Прокупачки.
- 15 Зајечар — оп. Зајечар — ср. Зајечарски.
- 16 Бољевац — оп. Бољевац — ср. Бољевачки.

IX Вардарска бановина:

- 1 Берово — општина Берово — срез Малешки.
- 2 Битољ — оп. Битољ — ср. Битољски.
- 3 Босиљград — оп. Босиљград — ср. Босиљградски.
- 4 Дебар — оп. Дебар — ср. Горње Дебарски.
- 5 Дојран — оп. Дојран — ср. Дојрански.
- 6 Баковица — оп. Баковица — ср. Баковички.
- 7 Качаник — оп. Качаник — ср. Качанички.
- 8 Кичево — оп. Кичево — ср. Кичевски.
- 9 Кратово — оп. Кратово — ср. Кратовски.
- 10 Крива Паланка — оп. Крива Паланка — ср. Кривопаланачки.

- 11 Крушево — оп. Крушево ср. — Крушевски.
- 12 Куманово — оп. Куманово — ср. Кумановски.
- 13 Лесковац — оп. Лесковац — ср. Лесковачки.
- 14 Маврови Ханови — оп. Леуново — ср. Горњо-Полошки.
- 15 Охрид — оп. Охрид — ср. Охридски.
- 16 Прилеп — оп. Прилеп — ср. Прилепски.
- 17 Приштина — оп. Приштина — ср. Приштински.
- 18 Призрен — оп. Призрен — ср. Шар-Планински.
- 19 Ресан — оп. Ресан — ср. Преспански.
- 20 Скопје — оп. Скопје — ср. Скопски.
- 21 Струмица — оп. Струмица — ср. Струмички.
- 22 Сурдулица — оп. Сурдулица — ср. Масурички.
- 23 Штип — оп. Штип. — ср. Штипски.
- 24 Тетово — оп. Тетово — ср. Доњо-Полошки.
- 25 Урошевац — оп. Урошевац — ср. Неродимски.
- 26 Врања — оп. Врања — ср. Пчињски.
- 27 Велес — оп. Велес — ср. Велешки.

СПИ САК

купалишта (бања) на основу § 9 Закона о пореским и
таксним повластицама за хотелску индустрију
од 13 јула 1930 године.

I Дравска бановина:

- 1 Блед — оп. Блед — ср. Радовљински.
- 2 Чатешке Топлице — оп. Чатеж — ср. Кршки.
- 3 Добрна — оп. Добрна — ср. Новомешки.
- 4 Долење Топлице — оп Шт. Петер — Новомешки.
- 5 Лашко — оп. Лашко — ср. Лашки.
- 6 Медија Излаке — оп. Локе — ср. Литијски.
- 7 Римске Топлице — оп. Свети Криштовска — ср. Лашки.
- 8 Рогашка Слатина — оп. Рогатец — ср. Шмарско-Рогашки-Козјански.
- 9 Слатина Радинци — оп. Радинци — ср. Љутомерски.
- 10 Стража Топлице при Новом Месту — оп. Ново Место — ср. Новомешки.
- 11 Шмарјешке Топлице — оп. Шмарјета — ср. Кршки.

II Савска бановина:

- 1 Дарувар — оп. Дарувар — ср. Даруварски.
- 2 Крапинске Топлице — оп. Крапинске Топлице — ср. Преградски.
- 3 Липик — оп. Липик — ср. Пакрачки.
- 4 Топуско — оп. Топуско — ср. Вргин-мостски.
- 5 Вараждинске Топлице — оп. Вараждинске Топлице — ср. Ново Марофски.

III Врбаска бановина:

- 1 Лакташи Илице — оп. Лакташи — ср. Бањалучки.
- 2 Слатина Илица — оп. Слатина — ср. Бањалучки.
- 3 Врућица — оп. Теслић — ср. Тешањски.

IV Приморска бановина:

- 1 Сплитска бања — оп. Сплит — ср. Сплитски.

V Дринска бановина:

- 1 Бања Илица — оп. Илица — ср. Сарајевски.
- 2 Бања Ковиљача — оп. Бања Ковиљача — ср. Јадрански.
- 3 Кисељак — оп. Кисељак — ср. Фојнички.
- 4 Обреновац — оп. Обреновац — ср. Посавски.
- 5 Тузла — оп. Тузла — ср. Тузлански.

VI Зетска бановина:

- 1 Јошаничка Бања — оп. Јошаничка Бања — ср. Студенички.

VII Дунавска бановина:

- 1 Буковичка Бања — оп. Аранђеловац — ср. Јасенички.
- 2 Младеновац — оп. Младеновац — ср. Космајски.
- 3 Нови Сад — оп. Нови Сад. — ср. Новосадски.
- 4 Паланка Смед. — оп. Паланка — ср. Јасенички.
- 5 Русанда Меленци — оп. Меленци — ср. Ново Бечејски.
- 6 Стари Сланкамен — оп. Стари Сланкамен — ср. Старо Пазовачки.
- 7 Вишњица — оп. Вишњица — ср. Врачарски.

VIII Моравска бановина:

- 1 Брестовачка Бања — оп. Брестовац — ср. Зајечарски.
- 2 Куршумлијска Бања — оп. Куршумлијска Бања — ср. Косанички.
- 3 Матарушка Бања — оп. Матаруге — ср. Жички.
- 4 Нишка Бања — оп. Нишка Бања — ср. Нишки.
- 5 Рибарска Бања — оп. Рибаре — ср. Расински.
- 6 Соко Бања — оп. Соко Бања — ср. Бањски.
- 7 Врњачка Бања — оп. Врњци — ср. Трстенички.

IX Вардарска бановина:

- 1 Дебарска Бања — оп. Дебар — ср. Гор. Дебарски.

- 2 Катлановска Бања — оп. Катланово — ср. Скопски.
- 3 Кочанска Бања — оп. Облешево — ср. Кочански.
- 4 Негоричка Бања — оп. Негорци — ср. Бевђелијски.
- 5 Сијаринска Бања — оп. Сијарина — ср. Јабланички.
- 6 Врањска Бања — оп. Врањска Бања — ср. Пчињски.

НАРЕДБА

Управника града Београда

1 Бр. 9504 од 23 априла, 1934 год., — са изменама и допунама 1 Бр. 14485 од 18 јуна, 1934 год.,

о отварању и затварању угоститељских радња, варијетета и барова

Да би се одржао јавни мир, безбедност и напредак у угоститељским радњама на подручју управе града Београда, а на основу §§ 76 и 78 Закона о радњама у вези чл. 66, 67, 69 и 71 Закона о унутрашњој управи, наређује се:

1 Све угоститељске радње предвиђене у § 76 Закона о радњама могу бити отворене лети од 6, а зими од 7 часова до 22 часа, изузимајући радње по тач. 1, 2, 4 и 5 ст. 1 (хотели, ресторани, гостионице и кафане) које могу бити отворене до 24 часа.

Радње из тач. 1, 2, 4 и 5 ст. 1 могу бити отворене, а по нарочитом одобрењу Управе града Београда, до 3 часа, а суботом и недељом до 4 часа.

Оне од ових радњи, које се налазе на пијацама, железничким станицама и приста-

ништима, а немају дозволе за прековремени рад, могу се, по нарочитом одобрењу Управе града Београда, отворати лети у 4 а зими у 5 часова.

2 — Варијетети и барови по нарочитом одобрењу — дозволи Управе града Београда, могу бити отворени до 5 часова, али с тим да рад у истим не може почети пре 22 часа.

3 — Само закупци угоститељских радњи, из тач. 2, 4, 5 и 9 ст. I § 76 З.о.р., могу држати у својим локалима музику и то по претходном одобрењу Управе града Београда с тим да музика у тим локалима може свирати док су отворени и то до: 23 часа, испред локала, а у затвореном локалу за све време док траје рад у истом но, после 23 часа, без употребе инструмената са јаким звуком и под условом да музика не досађује суседима.

4 — Рад у радњама поменутим под тач. 1 и 3 (хотели и свратишта) ст. I § 76 З. о р. може бити непрекидан, али само утолико у колико се односи на пријем путника. Одељења која служе за продају пића и јела имају се затварати према одредби тач 1 одн. 2 ове наредбе.

5 — Све дозволе из ове наредбе издаје Одељење кривичне полиције.

6 — Ко би поступио противно овој наредби казниће се новчано од 10 до 1000 динара, а у случају немогућности наплате затвором од 1 до 20 дана.

Ова наредба ступа на снагу када се обнародује у „Службеним новинама.”

Наредба Бр. 9504—34 обнародована је у Бр. 96 Службених новина од 27 априла, 1934 год.

Измене и допуне Бр. 14485—34 обнародоване су у Бр. 141 Службених новина од 22 јуна, 1934 год.

35045